

MePZ DAVORIN JENKO

2001 - 2026

25

let

Sadržaj / Vsebina

Kol'kor kapljic, tol'ko let.....	3
Osnivanje Mješovitog hora „Davorin Jenko“ Udruženja Slovenaca „Triglav“ Banja Luka.....	4
Ustanovitev mešanega pevskega zbora Davorin Jenko Društva Slovencev Triglav Banjaluka	5
Naši dirigenti.....	8
Naši dirigenti.....	10
Stanko Prosen - osnivač hora, svirač, pjevač... ..	12
Stanko Prosen - ustanovitelj zbora, glasbenik, pevec	13
Ziza	14
Ziza.....	15
Susreti horova u Bosni i Hercegovini	16
Srećanja zborov v Bosni in Hercegovini.....	17
Susret slovenačkih horova u Šentvidu kod Stične.....	18
Tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični.....	19
„Dobrodošli doma“	20
Dobrodošli doma.....	21
Slovenski dan – Slatina	22
Slovenski dan - Slatina	23
Martinovanje.....	24
Martinovanje.....	25
Gdje smo sve nastupali i pjevali!!	26
Kje vse smo nastopali in peli.....	29
Gallusove značke	30
Gallusove značke	31
Festival „Raspevani mostovi“ Novi Sad	32
Festival Pojoči mostovi Novi Sad	33
Moj hor	34
Moj zbor.....	36
Iz sećanja – hor, ja i sve je bilo muzika	37
Iz spomina - zbor, jaz in vse je bila glasba.....	39
Kako sam postala članica hora	40
Kako sem postala članica zbora.....	42

Urad Vlade Republike Slovenije
za Slovence v zamejstvu in po svetu

Ministarstvo prosvjete i kulture
Republike Srpske

Grad Banja Luka

Društvo Slovencev Republike Srpske "TRIGLAV", 78000 Banja Luka, Omladinska 89;
tel/fax +387 51 263 155; e- mail: drustvo.slovencev.triglav@gmail.com; www.udruzenjetriglav.com

Priprava: Ivan Memon, Ljiljana Memon, Olga Suvajac / Jezikovni pregled: Metoda Perger
Oblikovanje: Darko Domazet / Tisk: Grafid d.o.o Banja Luka / Število izvodov: 150

KOL'KOR KAPLJIC, TOL'KO LET

Mešani pevski zbor Davorin Jenko že petindvajset let deluje v okviru Društva Slovencev Triglav Banjaluka. Svoj prvi nastop je imel februarja 2001, ko je bila v Banskem dvoru v Banjaluki prireditev Prešernovi dnevi.

Petindvajset let pevce povezuje veselje do petja in družjenja. Nastopajo v Bosni in Hercegovini, a tudi v Sloveniji, Italiji, Srbiji in na Hrvaškem. Od leta 2014 jih vodi zborovodkinja Vanja Topić Vještica.

Slovenski pevski zbori, ki jih ustanavljajo izseljenci in zamejski Slovenci, imajo pomembno vlogo pri ohranjanju slovenske identitete v tujini. S petjem slovenskih pesmi se ohranjata slovenski jezik in občutek pripadnosti narodu, zbor pa pogosto postane prostor povezovanja skupnosti in medgeneracijskega prenosa tradicije. Mlajše generacije se prek petja učijo slovenskega jezika, spoznavajo kulturno dediščino svojih prednikov in razvijajo spoštovanje do lastnih korenin.

Pevski zbori pomagajo Slovincem v tujini ohranяти živ stik z domovino ter utrjujejo občutek skupne zgodovine in vrednot. Zborovsko petje pogosto postane eden najmočnejših simbolov slovenske kulture, saj združuje besedo, melodijo in čustva. S koncerti in nastopi zbori v tujini predstavljajo slovensko pesem in tako krepijo prepoznavnost slovenske kulture.

Pravijo, da je pesem domovina, ki jo Slovenec nosi v srcu. Ob skupnem petju se ljudje lahko povežemo, izrazimo pripadnost in delimo čustva. Od nekdaj so ljudje peli ob delu, pesem je spremljala tudi pomembne dogodke – vesele in žalostne. V Sloveniji je navada, da na pogrebu zazveni pesem.

Mešanemu pevskemu zboru Davorin Jenko, ki je prehodil že tako dolgo pot, voščim z verzi iz pesmi Kol'kor kapljic, tol'ko let:

Kol'kor kapljic, tol'ko let, bog nam daj na svet živet!

Pesem poudarja preproste vrednote. Kapljice pomenijo nešteto trenutkov življenja, leta so čas, ki teče. Ponavljanje v pesmi izraža ritem življenja, tistega življenja, ki se nikoli ne konča.

Pesem je in bo. Pesem v zboru je močnejša kot glas posameznika. Naj skupno petje člane pevskega zbora v Banjaluki povezuje še dolgo, naj bo most med preteklostjo in prihodnostjo. Čestitke za opravljeno pot, veliko veselja in uspešnih nastopov še naprej.

Barbara Hanuš
profesorica slovenščine

OSNIVANJE MJEŠOVITOG HORA „DAVORIN JENKO“ UDRUŽENJA SLOVENACA „TRIGLAV“ BANJA LUKA

zboru“, jer je horsko pjevanje jedno od kulturnih karakteristika Slovenije. 15. januara 2001. godine, tadašnja sekretarica Udruženja Marija Pavlović, me je zvala i dala zadatak da okupim članove „Triglava“ koji vole pjevati. Kako sam se bavio sviranjem i pjevanjem poznao sam članove i sazvaio sastanak. Na prvom sastanku su bili: Marija Pavlović, Zora Mihajlović, Sonja Sefanovski, Jure Bijol i ja. Voljeli smo pjevati ali to nije bilo dovoljno. Nedostajao nam je notni materijal slovenačkih pjesama, nismo imali instrument kojim ćemo davati intonaciju i nismo imali stalni prostor za vježbanje, jer je u to vrijeme Udruženje radilo u iznajmljenim prostorima. Prvo smo dobili notnu brošuru sa četiri pjesme, koje smo naučili i sa tim repertoarom prvi put nastupili na manifestaciji kurentovanja u hotelu „Bosna“ 23.03.2001. godine. Na prvom nastupu bilo je 12 pjevača. Na drugom nastupu, prilikom otvaranja izložbe u Muzeju savremene umjetnosti bilo nas je 16 pjevača. Treći nastup smo imali u Banskome dvoru, prisutan je bio tadašnji konzul Aladar Belec. Tada smo brojali 20 članova i prvi put u Banja Luci se pjevala slovenačka himna.

2026. godine Mješoviti hor „Davorin Jenko“ Udruženja Slovenaca „Triglav“ Banja Luka slavi 25. godišnjicu rada, ali kako i kada je formiran, ko je dao ideju o osnivanju hora, kako su tekli prvi horski koraci, sa kojim problemima su se susretali horski entuzijasti, može nam ispričati samo neko ko je u tome učestvovao, a ko drugi nego STANKO PROSEN.

Da bismo dobili tražene odgovore, posjetili smo ga u njegovoj kući, jer naš Stanko je teško obolio. Uz duboki uzdah kreće njegova priča:

„Na sastanku Izvršnog odbora Udruženja Slovenaca 2000. godine donesena je Odluka o formiranju „Pevskog

Prve četiri godine hor je radio pod dirigentskom palicom Gorazda Đevenice. Prvo smo stupili u kontakt sa Društvom Slovenaca „Ivan Cankar“ iz Sarajeva od kojih smo dobili note, a takođe smo uspostavili kontakte sa horskim djelatnicima iz Slovenije. Probe su se održavale dva puta sedmično i bili smo spremni za nastupe. 2005. godine kada je hor preuzeo profesor Nenad Simić, hor je brojao 34 člana i iza sebe smo imali nastupe na književnim večerima, otvaranjima izložbe, na Martinovanju, smotri kulturnih djelatnosti nacionalnih manjina i sl. Slijedili su nastupi u Sloveniji. U to vrijeme imali smo dvanaest nastupa u godini.

Veliki podstrek za nastavak horskog rada smo dobili prilikom prvog učešća na Taboru pevskih zborov u Šentvidu pri Stični 2003. godine. Na manifestaciji je učestvovalo 200 horova iz Slovenije i inostranstva, a naš hor je bio jedini iz BiH. Predsjednik Upravnog odbora Tabora slovenskih pevskih zborov profesor Jernej Lampret, pohvalio nas je pred cijelom salom i izrazio zadovoljstvo našim pjevanjem slovenačkih narodnih pjesama.

U Šentvidu pri Stični sklopljena su poznanstva sa drugim horovođaama, dobili smo note za nove pjesme i slijedili su pozivi za gostovanje a i obećanja za uzvratne posjete slovenačkih horova kako iz Slovenije, tako i iz Hrvatske i Srbije.

OKTET
DAVORIN JENKO - MUŠKI PEVSKI ZBOR
HOR ZVEZE SLOVENACA
BANJA LUKA

Preimek in ime	Telefon	Dac	Dac	Dac	Dac	Dac	Dac
Matlović Mladen	313 026 065 910180						
Bijol Jurij	203 760						
Pekrajčić Aleksandar	205 313						
Jokanović Saša	063 444 810						
Pekrajčić Dejan	205 313						
Kraljeva Lazar							
Nilotović Saša	381 164 065 591 782						
Spiljarić Ljubomir	241 132 065 915 165						
Glavčević Vladimir							
Mertić Ognjen	065 528 381						
Mikić Ognjen							
Nilotović Siniša	081 442 385						
Derežnica Gorazd	342 431 065 428 739						
Bodrić Dejan	065 501 80						
Čučić Marko	352 130						

U aprilu 2005. godine Grad dodjeljuje prostor na korištenje nacionalnim manjinama u Obilićevu. Tako da su uslovi za održavanje proba poboljšani.

Septembra 2006. godine hor „Davorin Jenko“ preuzima dirigent magistar Aleksandar Jeremić. Osim redovnih nastupa u Banjoj Luci, hor je nastupio u Sloveniji, Italiji i Novom Sadu i dočekuje druge horove sa kojima zajedno održava koncerte. Ostvarili smo poznanstva u mnogim gradovima u Sloveniji i van nje. Dobri duh slovenačke pjesme širio je talase dobrog raspoloženja. Svi pamtimo put i nastup u Novoj Gorici i Italiji, a za nastup u Novom Sadu spremali smo se sa posebnom pažnjom, valjda zato što je to rodno mjesto dirigenta.

U septembru 2014. godine Udruženje Slovenaca sklapa ugovor sa dirigentom magistricom Vanjom Topić koja nastavlja rad sa horom.

2016. godine obilježena je petnaestogodišnjica rada hora „Davorin Jenko“. U Vijećnici Banskog dvora svečano su uručene zaslužnim pjevačima Gallusove značke, koje Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti dodjeljuje za rad na muzičkom kulturnom području. Poslije svečanog koncerta priznanja je uručio tadašnji konzul Marijan Ristič. Veoma sam ponosan na Gallusovu zlatnu značku koju sam dobio za 15 godina rada u horu. Tom prilikom podijeljeno je i 10 srebrnih i 10 bronzanih znački.

Zbog zdravstvenih razloga nisam mogao više nastupati poslije 2016. godine ali još uvijek pratim nastupe hora i dešavanja u Udruženju Slovenaca „Triglav“ Banja Luka.“

Olga Suvajac

USTANOVITEV MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA DAVORIN JENKO DRUŠTVA SLOVENCEV TRIGLAV BANJALUKA

Leta 2026 mešani pevski zbor Davorin Jenko Društva Slovencev Triglav Banjaluka praznuje 25. obletnico delovanja, toda kako in kdaj je bil ustanovljen, kdo je dal idejo za ustanovitev zbora, kako so potekali prvi zborovski začetki, s kakšnimi težavami so se srečevali zborovski navdušenci, lahko pove le nekdo, ki je pri tem sodeloval, in to ni nihče drug kot STANKO PROSEN.

Da bi dobili odgovore, ki smo jih iskali, smo ga obiskali na njegovem domu, saj je bil naš Stanko hudo bolan. Njegova zgodba se začne z globokim vzdihom:

»Na seji Izvršnega odbora Zveze Slovencev leta 2000 je bil sprejet Sklep o ustanovitvi zbora, saj je zborovsko petje ena od kulturnih značilnosti Slovenije. 15. januarja 2001 me je poklicala takratna tajnica Zveze Marija Pavlo-

Spisak članova hora od 16.1.2001 - do

1. Fjodorovič Marija
2. Feraso Stanko
3. Jura Prijed
4. Kurlana Brucalo
5. Mihajlovič Zora
6. Stepanovič Sanja
7. Đeremić Goran
8. Đeremić Branka
9. Đeremić Sanja
10. Nuharić Branka
11. Horvat Sanja
12. Blagojević Zoran
13. Kuzmanović Marija
14. Kuzmanović Stanko
15. Galub Veda
16. Žilić Zoranka
17. Debeljak Leđa
18. Debeljak Niko
19. Poljupčević Ljilja
20. Čiček Marija
21. Čiček Dragana
22. Milosavljević Stano
23. Zrnić Marija
24. Zrnić Rada
25. Đorđević Marija
26. Đurić Stojanka
27. Kuzmanović Rada

28. Jamić Ana
29. Franjević Nada
30. Zepčević Ljilja
31. Šuharić Marija
32. Čolunović Nada
33. Sobot, Marija
34. Mitrović Marija
35. Grabarac Marija
36. Tatić Zorica
37. Čerušević Marija
38. Čerušević Zorica
39. Čepić Marija
40. Stubić Zorica
41. Đanić Kuzeljica
42. Suhubić Nada
43. Sužajević Zorica
44. Mašić Ljilja
45. Kadićević Ljilja
46. Lovićević Marija
47. Đurić Marija
48. Suvajac Olga
49. Atlagović Nada
50. Kuzmanović Branka
51. Grafić Marija
52. Perčić Zora
53. Đoković Dragana
54. Zrnić Veda
55. Memić Zoran
56. Đorđević Marija
57. Marija Kuzmanović
58. Marija Kuzmanović
59. Ljilja Kuzeljica
60. Sanja Kuzeljica

61 Dejan Furkonić
 62 Dalanaović Akbendar
 63 -
 64 -
 65 Dejan Furkonić
 66 Tatić Sultan
 67 Zvezdač Adulija
 68 Faruk Mujkić
 69 Helvija Zebun
 70 Marković Janković
 71 Murić Zvezda
 72 -
 73 Muzičar Anja
 74 Faruk Mujkić
 75 -
 76 Marković Anja
 77 -
 78 -
 79 -
 80 Marković Janković
 81 Anja Mujkić
 82 Tatić Faruk
 83 Pejmanović Anja
 84 Božićević Hadžević
 85 -
 86 Jelena Furkonić
 87 Karićević Anja
 88 -
 89 -
 90 -
 91 -
 92 -
 93 -
 94 Bogdanović Anja
 95 -

96 Anja Šolih
 97 Anja Topić
 98 Dejan Furkonić
 99 Dalana Batić
 100 Karićević Anja
 101 Anja Radojević
 102 -
 103 -
 104 -
 105 -
 106 Zlata Činić
 107 Anja Suićević
 108 -
 109 -
 110 -
 111 -
 112 -
 113 -
 114 -
 115 -
 116 -
 117 -
 118 -
 119 -
 120 -
 121 -
 122 -
 123 -

vič in mi dala nalogo, da zberem člane Triglava, ki radi po-
 jejo. Ker sem se ukvarjal z igranjem in petjem, sem poznal
 člane in sklical sestanek. Na prvem sestanku so bili: Marija
 Pavlović, Zora Mihajlović, Sonja Sefanovski, Jure Bijol in
 jaz. Radi smo peli, a to ni bilo dovolj. Primanjkovalo nam
 je notnega zapisa za slovenske pesmi, nismo imeli instru-
 menta, s katerim bi dajali intonacijo, in nismo imeli stal-
 nega prostora za vaje, saj je takrat Zveza delovala v najetih
 prostorih. Najprej smo si priskrbeli notni zapis štirih pe-
 smi in s tem repertoarjem smo prvič nastopili ob obisku
 kurentov v hotelu Bosna, 23. marca 2001. Na drugem na-
 stopu, ob odprtju razstave v Muzeju sodobne umetnosti
 v Banskem dvoru, je nastopilo 16 pevcev, prisoten je bil
 takratni konzul Aladar Belec. Takrat smo imeli 20 članov
 in v Banjaluki je bila prvič zapeta slovenska himna.

Prva štiri leta je zbor deloval pod taktirko Gorazda Đe-
 venice. Najprej smo se povezali z Društvom Slovencev Ivan
 Cankar iz Sarajeva, od katerega smo prejeli note, navezali
 pa smo tudi stike z zborovskimi pevci iz Slovenije. Vaje so
 bile dvakrat tedensko in bili smo pripravljeni na nastope.
 Leta 2005, ko je zbor prevzel profesor Nenad Simić, je zbor
 štel 34 članov in imeli smo nastope na literarnih večerih,
 otvoritvah razstav, martinovanjih, pregledih kulturnih de-
 javnosti narodnih manjšin itd. Sledili so nastopi v Sloveniji.
 Takrat smo imeli dvanajst nastopov na leto.

Veliko spodbudo za nadaljevanje zborovskega dela
 smo dobili med prvo udeležbo na Taboru pevskih zborov
 v Šentvidu pri Stični leta 2003. Na dogodku je sodelovalo
 200 zborov iz Slovenije in tujine, naš zbor pa je bil edini
 iz Bosne in Hercegovine. Profesor Jernej Lampret, pred-
 sednik upravnega odbora slovenskih zborov Tabora, nas
 je pred vso dvorano pohvalil in izrazil zadovoljstvo nad
 našim petjem slovenskih ljudskih pesmi.

V Šentvidu pri Stični smo sklenili poznanstva z dru-
 gim zborovodji, prejeli smo note za nove pesmi, sledila
 so povabila na gostovanja in obljube o ponovnih obiskih
 slovenskih zborov iz Slovenije, Hrvaške in Srbije.

Aprila 2005 je mesto dodelilo prostor za uporabo
 narodnim manjšinam v Obilicem. Tako so se izboljšali
 pogoji za izvajanje vaj.

Septembra 2006 je zbor Davorin Jenko prevzel diri-
 gent magister Aleksandar Jeremić. Poleg rednih nastopov
 v Banjaluki je zbor nastopal v Sloveniji, Italiji in Novem
 Sadu ter sprejema druge zборе, s katerimi prireja koncer-
 te. Sklenili smo poznanstva v mnogih mestih v Sloveniji
 in tujini. Dober duh slovenske pesmi širi valove dobre
 volje. Vsi se spominjamo potovanja in nastopa v Novi
 Gorici in Italiji, na nastop v Novem Sadu pa smo se pri-
 pravljali s posebno skrbjo, verjetno zato, ker je to rojstni
 kraj dirigenta.

Septembra 2014 je Društvo Slovencev sklenilo po-
 godbo z dirigentko Vanjo Topić, ki še naprej sodeluje z
 zborom.

Leta 2016 je bila obeležena petnajsta obletnica delovanja zbora Davorin Jenko. V Viječnici Banskega dvora so zaslužnim pevcem slovesno podelili Gallusove značke, ki jih podeljuje Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti za delo na področju glasbe in kulture. Po slavnostnem koncertu je nagrado podelil takratni konzul Marijan Ristić. Zelo sem ponosen na Gallusovo zlato značko, ki sem jo prejel za 15 let dela v zboru. Ob tej priložnosti je bilo razdeljenih 10 srebrnih in 10 bronastih značk.

Zaradi zdravstvenih razlogov po letu 2016 nisem mogel več nastopati, vendar še vedno spremljam nastope zbora in dogajanje v Društvu Slovencev Triglav Banjaluka.«

*Olga Suvajac
Prevod: Metoda Perger*

NAŠI DIRIGENTI

Od samog osnivanja Udruženja Slovenaca Republike Srpske „Triglav“ Banja Luka, jedna od prvih odluka Izvršnog odbora je bila da se formira hor. Tradicionalno horsko pjevanje je ponos Slovenaca, ono što najviše karakteriše Slovence i što ih izdvaja u odnosu na druge narode. Značaj je još veći za Slovence koji žive izvan Slovenije. Slovenska narodna pjesma je jaka i neraskidiva poveznica sa maticom. Horskom pjesmom se njeguje tradicija, čuva od zaborava i prenosi na nove generacije. Sve je to doprinijelo da se ovaj značajan zadatak povjeri našem Stanku Proseni, koji je okupio pjevače i sam je pjevao dugo godina u horu i bio uključen u sve aktivnosti oko hora.

Prvi dirigent hora je bio Gorazd Đevenica. Hor je imao prvi nastup u martu 2001. godine u hotelu „Bosna“ sa 12 članova hora. Već na sljedećem nastupu, na otvaranju izložbe u Muzeju savremene umjetnosti bilo je 16 članova hora. Prvi nastup na Taboru slovenskih pevskih zborov u Šentvidu pri Stični je bio već 2002. godine.

Gorazda je zamijenio u septembru 2005. godine dirigent Nenad Simić. On nam je bio dirigent samo godinu dana. Hor je tad imao probe u prostoru Saveza nacionalnih manjina Republike Srpske u Obilićevu. U tom periodu horu se pridružilo mnogo novih članova koji su imali neko iskustvo u horskom pjevanju. Većina članova nije imala muzičko obrazovanje. Broj članova se povećao na 25, prisustvo na probama je bilo redovno, ljudi su se upoznali međusobno i dolazak na probu je bilo ujedno i druženje. Još uvijek smo se trudili da savladamo neke osnovne stvari, da „lomimo jezik“ kod izgovora pojedinih slovenačkih riječi. Trebalo je naučiti melodiju za svoj glas, jer nismo pjevali po notama. Morali smo paziti na izgovor i kako pjevati sa drugim glasovima, a da ti ne smetaju. Nastupali smo na nekim događajima, otvaranju izložbe, nekoj književnoj večeri ili na gostovanju kod nacionalnih manjina. Ispočetka puno treme nesigurnosti, ali strpljivi rad je dao rezultate. Polako smo bili sve bolji i bolji.

Mladi dirigent Saša Jeremić je unio novu energiju, brže smo učili nove pjesme, mi smo bili malo sigurniji i to je dovelo do toga da smo 2006. godine imali nastup u Sloveniji u Kromberku i Novoj Gorici. Od tada smo često putovali u Sloveniju, redovno na Susret horova u Šentvid pri Stični kao i na druge kulturne manifestacije koje su održavale širom Slovenije. U Novom Mestu, Novoj Gorici, Kranju, Trbovju, Ljubljani, Radovljici ... Isto tako smo bili domaćini mnogim horovima iz Slovenije. Razmjenjivali smo posjete sa horovima iz Srbije i Hrvatske. Razvila se jako živa aktivnost hora. Članovi su se povezali, sprijateljili i aktivno učestvovali u svim dešavanjima Udruženja.

Kada je Saša zbog privatnih razloga, preselio u Novi Sad 2014. godine, vođenje hora je od septembra preuzela magistra Vanja Topić Vještica. Vanja je već neko vrijeme pjevala sa nama u horu, poznavala je pjesme koje smo pjevali i energično je isticala značaj podizanja kvaliteta višeglasnog pjevanja. To nam je malo stvaralo pritisak, ali Vanja je bila uporna i to je dalo rezultate. I sa izgovorom slovenačkog jezika smo bili nešto bolji, ali naš Miroslav nije bio zadovoljan. Stalno smo trpili kritike od Miroslava koji nam je uporno pokušavao da objasni razliku između izgovora uskog e i širokog e. Pjevali smo zahtjevnije pjesme za izvođenje i uveli i neke naše starogradske pjesme. Standardni problem je bio nedostatak muških glasova. Imali smo sve više nastupa i kod nas i u Sloveniji i Srbiji.

I onda je Vanja morala na trudničko bolovanje (2015), pa je rješenje bilo da hor vodi Dušan (Vere) Urošević, koji je bio pri kraju studija dirigovanja na Muzičkoj akademiji. Kako je i on pjevao sa nama, poznavali smo ga i bili jako bliski sa njim. Bio je baš mlad, tako da su mu neke članice mogle biti mame, a većina su mu mogle biti bake. Redali su se nastupi, u Bosanskoj Krupi, u gradu kod Čosa „Veče uz prim“, u Šentvidu pri Stični, u gostima kod MePZ „Bazovica“ u Rijeci. Ali nastup koji smo imali na manifestaciji „Dobrodošli doma“ 2016. godine u Ljubljani ćemo dugo pamtit i jer smo imali divan uspješan

nastup u Ljubljanskoj filharmoniji. I cijelo to putovanje je bilo baš posebno.

Naša Vanja se vratila (septembra 2016) i nastavili smo sa radom još intenzivnije, ali sad puno opuštenije. Repertoar smo obogatili sa slovenskim evergreenom „Mlade oči“, „Dan ljubezni“ „Slovenija od kot lepote tvoje“ i sl. Imali smo nastupe u Novom Sadu, Subotici, Sarajevu, Tuzli, redovno u Šentvidu pri Stični, Celju, Novoj Gorici itd. Ali poseban doživljaj je bilo učešće na manifestaciji „Raspevani mostovi“ u Novom Sadu 2022. godine. To je bilo nešto drugačije od naših nastupa. Tri dana smo sa pjevačima iz Bugarske, Srbije i Slovenije uvježbavali starogradske pjesme sa dirigentom Milanom Radovićem. Bilo je jako zabavno na probama i na kraju smo imali uspješan završni koncert u Sinagogi. Pripremili smo čak i scenski nastup, tako da smo svi i publika i izvođači istinski uživali. To je Vanju inspirisalo, i sada uvježbavamo scenski nastup za neke naše starogradske kompozicije koje izvodimo. A uspjeli smo animirati muške glasove, sada imamo 6 basova i ukupno 32 člana.

Tako je 25 godina pjesme u našem horu proletjelo kao u nekom lijepom snu, iz kojeg ne želimo da se probudimo. I dalje pjevamo i sanjamo.

Ljiljana Memon

NAŠI DIRIGENTI

Že od same ustanovitve Društva Slovencev Republike Srbske Triglav Banjaluka je bila ena prvih odločitev Izvršnega odbora ustanovitev pevskega zborovskega petje je ponos Slovencev, tisto, kar Slovence najbolj zaznamuje in jih loči od drugih narodov. Ima pa še večji pomen za Slovence, ki živijo zunaj Slovenije. Slovenska ljudska pesem je močna in nerazdružljiva vez z domovino. Zborovsko petje neguje tradicijo, jo varuje pred pozabo in jo prenaša na nove generacije. Vse to je prispevalo k temu, da smo to pomembno nalogo zaupali našemu Stanku Proseni, ki je zbral pevce in sam dolga leta pel v zboru ter bil vključen v vse dejavnosti, povezane z zborom.

Prvi dirigent zborovskega petja je bil Gorazd Đevenica. Zbor je imel svoj prvi nastop marca 2001 v hotelu Bosna z 12 pevci. Že na naslednjem nastopu, na otvoritvi razstave v Muzeju sodobne umetnosti, je bilo 16 članov zborovskega petja. Prvi nastop na Taboru slovenskih zborov v Šentvidu pri Stični je bil že leta 2002.

Gorazd je septembra 2005 zamenjal dirigenta Nenada Simića. Bil je naš dirigent le eno leto. Zbor je nato imel vaje v prostorih Zveze narodnih manjšin v Obilićevem. V tem obdobju se je zboru pridružilo veliko novih članov, ki so imeli nekaj izkušenj z zborovskim petjem. Večina članov ni imela glasbene izobrazbe. Število članov se je povečalo na 25, udeležba na vajah je bila redna, ljudje so se spoznavali in prihod na vaje je bil tudi družabni dogodek. Še vedno smo se trudili osvojiti nekaj osnovnih stvari, lomili smo jezike pri izgovorjavi določenih slovenskih besed. Naučiti se je bilo treba melodije za svoj glas, saj nismo peli po notah. Paziti smo morali na izgovorjavo in kako peti z drugimi glasovi, ne da bi se motili. Nastopali smo na nekaterih prireditvah, otvoritvah razstav,

literarnih večerih ali v gostišču za narodne manjšine. Na začetku je bilo veliko treme in negotovosti, a potrpežljivo delo je obrodilo sadove. Sčasoma smo postajali vedno boljši.

Mladi dirigent Saša Jeremić je prinesel novo energijo, hitreje smo se učili novih pesmi, bili smo nekoliko samozavestnejši in to je privedlo do tega, da smo leta 2006 imeli nastop v Sloveniji v Kromberku in Novi Gorici. Od takrat smo pogosto potovali v Slovenijo, redno na Tabor pevskega zborovskega petja v Šentvidu pri Stični, pa tudi na druge kulturne dogodke, ki so potekali po vsej Sloveniji. V Novem mestu, Novi Gorici, Kranju, Trbovljah, Ljubljani, Radovljici ... Gostili smo tudi številne pevske zbornice iz Slovenije. Izmenjali smo obisk s pevskega zborovskega petja iz Srbije in Hrvaške. Razvila se je zelo živahna dejavnost zborovskega petja. Člani so se povezovali, sklepali prijateljstva in aktivno sodelovali na vseh dogodkih društva.

Ko se je Saša leta 2014 zaradi osebnih razlogov preselil v Novi Sad, je vodstvo zbora od septembra prevzela dirigentka Vanja Topić Vještica. Vanja je že nekaj časa pela z nami v zboru, poznala je pesmi, ki smo jih peli, in energično poudarjala pomen dviga kakovosti večglasnega petja. S tem je na nas vršila malo pritiska, a je bila vztrajna, kar je obrodilo rezultate. In pri izgovorjavi slovenščine smo bili nekoliko boljši, a naš Miroslav ni bil zadovoljen. Ves čas smo bili deležni njegovih kritik, ko nam je vztrajno poskušal razložiti razliko med izgovorjavo ozkega in širokega e-ja. Peli smo izvedbeno zahtevnejše pesmi in predstavili tudi nekaj naših starogradske pesmi. Standardna težava je bilo pomanjkanje moških glasov. Imeli smo vedno več nastopov tukaj, v Sloveniji in Srbiji.

In potem je morala Vanja na porodniški dopust (2015), zato je bila rešitev, da zbor vodi Dušan (Vere) Urošević, ki je ravno končeval študij dirigiranja na Akademiji za glasbo. Ker je tudi on pel z nami, smo ga poznali in mu bili zelo blizu. Bil je zelo mlad, zato bi lahko bile nekatere članice njegove mame, večina pa bi lahko bile njegove babice. Nastopili smo v Bosanski Krupi na prireditvi »Veče uz prim«, v Šentvidu pri Stični in v gosteh pri MePZ 7 Bazovica na Reki. A nastop, ki smo ga imeli na dogodku Dobrodošli doma leta 2016 v Ljubljani, si bomo zapomnili, saj smo imeli čudovit in uspešen nastop v Ljubljanski filharmoniji. In celotno potovanje je bilo nekaj posebnega.

Naša Vanja se je vrnila (septembra 2016) in nadaljevali smo z delom še bolj intenzivno, a zdaj veliko bolj sproščeno. Repertoar smo obogatili s slovenskimi zimzelenimi skladbami, kot so Mlade oči, Dan ljubezni, Slovenija, od kod lepote tvoje in podobnimi. Nastopali smo v Novem Sadu, Subotici, Sarajevu, Tuzli, redno v Šentvidu pri Stični, Celju, Novi Gorici itd. Posebno doživetje pa je bilo sodelovanje na dogodku Pojoči mostovi v Novem Sadu leta 2022. Bilo je nekaj drugačnega od naših nastopov. Tri dni smo vadili starogradske pesmi s pevci iz Bolgarije, Srbije in Slovenije pod vodstvom dirigenta Milana Radovića. Na vajah je bilo zelo zabavno in na koncu smo imeli uspešen zaključni koncert v sinagogi. Pripravili smo celo odrski nastop, tako da smo vsi, tako občinstvo kot nastopajoči, resnično uživali. To je navdihnilo Vanjo in zdaj vadimo odrske nastope za nekatere naše starogradske skladbe, ki jih izvajamo. Uspelo nam je tudi animirati moške glasove, zdaj imamo 6 basov in skupaj 32 članov. Tako je 25 let petja v našem zboru minilo kot lepe sanje, iz katerih se nočemo zbuditi. Še vedno pojemo in sanjamo.

Ljiljana Memon
Prevod: Metoda Perger

STANKO PROSEN - OSNIVAČ HORA, SVIRAČ, PJEVAČ...

Stanko je član Udruženja Slovenaca „Triglav“ Banja Luka od osnivanja 1998. godine, jedan je od pokretača muzičkog djelovanja Slovenaca u Banjoj Luci. I sam muzičar, svira na harmonici, pjeva prvo u slovenačkom oktetu „Lipa“ a 2001. godine postaje član MePZ „Davorin Jenko“. 2003. godine izabran je u Izvršni odbor Udruženja Slovenaca „Triglav“ i postavljen je na čelo Odbora za kulturne aktivnosti, gdje je dao svoj puni doprinos u organizovanju i angažovanju hora, okupljanju Slovenaca Banje Luke i ostalih poštovalaca slovenačke kulture.

2005. godine Gradska uprava Banja Luka dodjeljuje nacionalnim manjinama na korištenje radni prostor u Obilićevu a naš Stanko preuzima ulogu domaćina Kluba nacionalnih manjina. Ne samo Slovenci, Stanka su u Klubu posjećivali pripadnici ostalih nacionalnih manjina, što poslom, što na čašicu razgovora. Jer Stanko je svakoga primao sa dužnim poštovanjem, uvijek spreman da pomogne, posavjetuje, usmjeri. Skuvao bi kafu, ponudio gosta da sjedne i krenula bi priča. Topla domaćinska atmosfera ponukala je mnoge, bez obzira na naciju, da opet dođu i uživaju u ljudskom pristupu domaćina koji ih je usput informisao o događajima na kulturnom i društvenom planu.

Pjevao je u horu, povinujući se dirigentskoj palici, ali na zabavama on i njegova harmonika su dizali na noge sve prisutne. Oko sebe je širio pjesmu i dobro raspoloženje. Još pamtimo putovanja hora u Novi Sad, Stičnu, Novu Goricu, Sarajevo, Tuzlu kad se autobusom orila pjesma, svirka Stankove harmonike i Stankove vragolije pune humora.

2016. godine za petnaestogodišnjicu rada na muzičkom kulturnom području Stanko Prosen postaje dobitnik zlatne Gallusove značke, koju dodjeljuje Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, a 2018. godine na dvadesetogodišnjicu rada, Udruženje Slovenaca „Triglav“ Banja Luka mu uručuje Priznanje za pre-galački rad u Udruženju i doprinos u očuvanju i širenju slovenačke kulture.

Teška bolest spriječila je Stanka da fizički prati rad hora, ali on je i dalje u srcima svih koji su ga poznavali, pa ga članovi Društva „Triglav“, prijatelji iz čitave Slovenije, a naročito članovi hora „Davorin Jenko“, čija je duša bio, i dalje posjećuju u njegovoj kući. Stanko još uvijek prati zbivanja u Udruženju i često od njega dobijemo korisne savjete.

Olga Suvajac

STANKO PROSEN - USTANOVITELJ ZBORA, GLASBENIK, PEVEC ...

Stanko je član Društva Slovencev Triglav v Banjaluki od njegove ustanovitve leta 1998 in je eden od pobudnikov glasbene dejavnosti Slovencev v Banjaluki. Sam je glasbenik, igra harmoniko, najprej je pel v slovenskem oktetu Lipa, leta 2001 pa je postal član MePZ Davorin Jenko. Leta 2003 je bil izvoljen v Izvršni odbor Društva Slovencev Triglav in imenovan za vodjo Odbora za kulturne dejavnosti, kjer se je v celoti posvetil organizaciji in angažiranosti zbora, druženju Slovencev iz Banjaluke in drugih ljubiteljev slovenske kulture.

Leta 2005 je Mestna uprava Banjaluke dodala delovni prostor v Obiličevem v uporabo narodnim manjšinam, naš Stanko pa je prevzel vlogo gostitelja Kluba narodnih manjšin. Ne le Slovenci, ampak tudi pripadniki drugih narodnih manjšin so Stanka obiskovali v Klubu, včasih službeno, včasih pa so prišli zgolj na kratek klepet, saj je Stanko vsakogar sprejel z velikim spoštovanjem, vedno pripravljen pomagati, svetovati, voditi. Skuhal je kavo, ponudil gostu stol in tako se je začel pogovor. Toplo domače vzdušje je mnoge, ne glede na narodnost, vabilo, da so se vračali in uživali v človeškem pristopu gostitelja, ki jih je spotoma obveščal o kulturnih in družabnih dogodkih.

Pel je v zboru, sledil dirigentski taktirki, a na zabavah je s svojo harmoniko vse prisotne dvignil na noge. Okoli sebe je širil pesem in dobro voljo. Še vedno se spominjamo izletov zbora v Novi Sad, Stično, Novo Gorico, Sarajevo, Tuzlo, ko se je na avtobusu razlegala pesem, Stankovo igranje harmonike in Stankove potegavščine, polne humorja.

Leta 2016 je Stanko Prosen za petnajsto obletnico svojega dela na področju glasbe in kulture postal dobitnik zlate Gallusove značke, ki jo podeljuje Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, leta 2018 pa mu je Društvo Slovencev Triglav Banjaluka za dvajseto obletnico dela podelilo priznanje za izjemno delo v društvu in prispevek k ohranjanju in širjenju slovenske kulture.

Huda bolezen je Stanku preprečila nadaljnje sodelovanje v zboru, a je še vedno v srcih vseh, ki so ga poznali, zato ga na njegovem domu še vedno obiskujejo člani Društva Triglav, prijatelji iz vse Slovenije in še posebej člani zbora Davorin Jenko, čigar duša je bil. Stanko še vedno spremlja dogajanje v Društvu in od njega pogosto dobimo koristne nasvete.

Olga Suvaja

Prevod: Metoda Perger

ZIZA

Čim čujete Ziza, svima izmami osmijeh na licu. Ziza je sinonim za nešto vedro, razigrano, pozitivno i drago. Uz nju su vezani samo superlativi. Po godina- ma NAJstarija, duhom NAJmlađa. Izvor nepresušne energije, uvijek za akciju, smijeh, pjesmu i ples. Njoj ništa nije teško, za svakoga ima lijepu riječ. Svih ro- đendana se sjeti i primijeti ako nekome treba nešto pomoći. Više od pola grada poznaje i ako imate neki problem, odmah vam nudi pomoć i savjet kome da se javite da to riješite, jer svi znaju Zizu.

Naša Ziza je počela pjevati kad je hor osnovan i još uvijek je aktivna članica hora. Pjeva punih 25 godina sa istim žarom i dobrom voljom kao i na po- četku. Brižljivo skuplja stare fotografije i članke iz novina i ponekad nam ih donese na probe, pa nas podsjeti na stare članove članove hora i mjesta gdje su pjevali. Redovno obilazi svoje stare prijateljice koje su prestale da pjevaju u horu, koje većinom žive u domu za stara lica i obraduje ih nekim malim po- klonom i novostima iz hora. Najvažnije je da malo popričaju, nasmiju se doživljajima kojih se prisjete i tako skrate dan koji se u domu često čini preduga- čak. A znale su Jožica i Ziza sa Milanom i da pjevaju i snime telefonom i onda nam to pokažu na probi. Uvijek je inicijator da se ode u posjetu Stanku, da se ne osjeća zaboravljenim, da se sa njim našali i ako treba da mu nešto uradi u kući. Od nje možete oče- kivati samo pozitivne stvari. Ona ne posustaje. Or- ganizovala je proslavu svog 87. rođendana gdje smo se svi dobro najeli, pili vino, pjevali i svo vrije- me plesali. Drugačije nije moglo. Dok je Ziza gasila svijeće na rođendanskoj torti poželjeli smo joj da još dugo pjeva i pleše sa nama i prenese i nama tu div- nu, neponovljivu energiju koju posjeduje. Ona je bez ikakve sumnje „dobri duh“ našeg hora.

Ljiljana Memon

ZIZA

Takoj, ko zaslišite ime Ziza, se vsem nariše nasmeh na obrazu. Ziza je sinonim za nekaj svetlega, igrivega, pozitivnega in dragega. Nanjo se vežejo samo presežniki. Najstarejša po letih, najmlajša po duhu. Vir neizčrpane energije, vedno za akcijo, smeh, pesem in ples. Nič ji ni težko, za vsakogar ima prijazno besedo. Spomni se vseh rojstnih dnevov in opazi, če kdo potrebuje pomoč. Pozna več kot polovico mesta in če ste v težavah, vam takoj ponudi pomoč in nasvet, koga poklicati, saj Zizo poznajo vsi.

Naša Ziza je začela peti že ob ustanovitvi zбора in je še vedno aktivna članica zбора. Poje že 25 let z enakim navdušenjem in dobro voljo kot na začetku. Skrbno zbira stare fotografije in članke iz časopisov ter jih včasih prinese na vaje, s čimer nas spomni na stare člane zбора in kraje, kjer so peli. Redno obiskuje svoje stare prijatelje, ki so nehali peti v zboru in večinoma živijo v domu za starejše občane, ter jih razveseli s kakšnim majhnim darilom in novicami iz zбора. Najpomembneje je, da se malo pogovorijo, se nasmejijo doživetjem, ki se jih spominjajo, in si tako popestrijo dan, ki se jim doma pogosto zdi predolg. Tako Jožica kot Ziza in Milan znajo peti in posneti s telefonom video ter nam ga nato na vaji predvajati. Vedno je pobudnica, da gremo na obisk k Stanku, da se ne počuti pozabljenega, da se z njim pošalimo in če je treba, mu kaj postorimo po hiši. Od nje lahko pričakuješ samo pozitivne stvari. Ne odneha. Organizirala je praznovanje svojega 87. rojstnega dne, kjer smo vsi ves čas dobro jedli, pili vino, peli in plesali. Ni moglo biti drugače. Medtem ko je Ziza upihnila svečke na rojstnodnevni torti, smo ji zaželeli, da bi še dolgo pela in plesala z nami, da bi prihajala in nam še dolgo prinašala tisto čudovito, edinstveno energijo, ki jo premore. Nedvomno je dobri duh našega zбора.

*Ljiljana Memon
Prevod: Metoda Perger*

SUSRETI HOROVA U BOSNI I HERCEGOVINI

Susreti horova u Bosni i Hercegovini je jedna od redovnih, nama jako dragih aktivnosti hora još od 2010. godine. Horovi slovenačke nacionalne manjine u Bosni i Hercegovini se svake godine sastaju u Banjoj Luci, Sarajevu ili Tuzli. Susreti nemaju takmičarski karakter i zato se opušteno družimo i pokazujemo svoja dostignuća u oblasti horske muzike. Na susretima učestvuju ponekad i slovenački horovi iz zemalja u okruženju, kao gosti.

Tokom niza godina veoma smo se međusobno povezali i sprijateljili, a organizujemo i druge aktivnosti i nesebično pomažemo jedni drugima. Ove godine idemo na susrete u Tuzlu kod naših starih prijatelja. Još nam je u sjećanju druženje poslije koncerta, kad smo se tako lijepo zabavili, ispjevali, smijali i jedva smo se rastali, jer nikome se nije išlo kući. Kad je hor iz Sarajeva prošle godine obilježavao 30 godina rada, u pamćenju nam je ostalo to gostovanje po divnom koncertu. Veličanstvena je bila izvedba pjesme „Bentbaša“ koju su zajedno izveli svi horovi koji su učestvovali. To je bilo nešto nestvarno lijepo, puno emocija, kad se orila sala Doma vojske i kad su svi disali kao jedno. To je trebalo doživjeti! I mi smo bili sjajni domaćini na susretima 2023. godine, poslije izvrsnog koncerta imali smo druženje u hotelu „Moskva“. Naš sugrađanin je svojom izvedbom pop i rok muzike učinio da su svi sa njim uglas pjevali i plesali na podijumu. U kratkoj pauzi, pjesma nije stala, jer naš dragi Sarajlija Toni, živa enciklopedija starogradskih pjesama, je imao svoj podjednako uspješan blok. Ma gdje god se sretnemo sa Tonijem ovaj blok je neizbježan i tako dobar. I tad nam je veće bilo prekratko. Ti naši susreti su uvijek ispunjeni dobrom energijom i humorom i zato im se uvijek radujemo.

Ljiljana Memon

SREČANJA ZBOROV V BOSNI IN HERCEGOVINI

Srečanja zborov v Bosni in Hercegovini so ena od rednih dejavnosti zbora, ki nam je zelo všeč že od leta 2010. Zbori slovenske narodne manjšine v Bosni in Hercegovini se vsako leto srečujejo v Banjaluki, Sarajevu ali Tuzli. Srečanja niso tekmovalne narave, zato se sproščeno družimo in pokažemo svoje dosežke na področju zborovske glasbe. Včasih se jih kot gosti udeležijo tudi slovenski zbori iz sosednjih držav.

Z leti smo se zelo zblížali in spoprijateljili, organiziramo pa tudi druge dejavnosti in si nesebično pomagamo. Letos se bomo srečali z našimi starimi prijatelji v Tuzli. Še vedno se spominjamo druženja po koncertu, ko smo se tako zabavali, peli, smejali in se komaj ločili, saj nihče ni hotel domov. Zbor iz Sarajeva je lani praznoval 30 let delovanja in še vedno se radi spominjamo tistega čudovitega koncerta. Izvedba pesmi Bentbaša vseh sodelujočih zborov je bila veličastna. Bilo je nekaj neverjetno lepega, napolnjenega s čustvi, ko se je dvorana Doma vojske napolnila in so vsi dihali kot eno. To je bilo treba doživeti! Bili smo tudi odlični gostitelji na srečanjih leta 2023, po odličnem koncertu smo imeli druženje v hotelu Moskva. Naš someščan je s svojo izvedbo pop in rock glasbe vse na odru spravil do petja in plesa. Med kratkim odmorom pesem ni ponehala, saj je imel naš dragi Sarajevčan Toni, živa enciklopedija starogradskih pesmi, svoj glasbeni venček. Kjerkoli srečamo Tonija, je njegov glasbeni dodatek nepogrešljiv in odličen. In potem je večer za nas prekratek. Ta naša srečanja so vedno polna dobre energije in humorja, zato se jih vedno veselimo.

*Ljiljana Memon
Prevod: Metoda Perger*

SUSRET SLOVENAČKIH HOROVA U ŠENTVIDU KOD STIČNE

Tokom 25 godina rada, naš hor je nastupao na raznovrsnim kulturnim manifestacijama. Najveći broj nastupa na istoj manifestaciji smo imali na Taboru slovenskih pevskih zborov u Šentvidu pri Stični. Održavao se svake godine u trećoj nedelji juna mjeseca i okupljao je horove iz Slovenije, zemalja iz okruženja i dijaspore. Ove godine treba da se održi 55. Tabor. Nastupili smo na Taboru čak 18 puta. Tabor je bio jedan od prvih nastupa našeg hora u Sloveniji. Jako smo voljeli da idemo u Stičnu jer je to bila prilika da upoznamo Sloveniju i njene ljepote, kao i Slovence iz raznih krajeva svijeta. Poseban osjećaj i veliko zadovoljstvo je bilo pjevanje na sportskom terenu OŠ „Ferdo Vesel“ sa ogromnim brojem pjevača iz Slovenije i iz okruženja. Tabor se odvijao pod dirigentskom palicom harizmatičnog dirigenta Igora Švare i sve je direktno prenosila RTV Slovenije. Tu smo upoznali mnoge horove, razmijenili smo mnogo notnog materijala i dogovorili uzajamne posjete.

Veće prije Tabora horovi iz okruženja i dijaspore su imali koncert. Horovi su se kratko predstavili i nastupili sa po tri muzičke kompozicije. Iza koncerta je bilo obavezno druženje uz muziku i finu hranu. Uvijek smo se dobro zabavili na tim veselicama i družili sa prijateljima koje smo upoznali ranijih godina. Spavali smo uvijek u đlačkom domu „Grm“ u Novom Mestu, koje nam je organizovala naša Branka Bukovec. Uvijek se rado sjetimo krupnih crvenih trešnja koje smo brali penjući se u krošnje stabala. Zadovoljstvo je bilo pentrati se po stablima sjećajući se djetinjstva, ponos što nam to još polazi za rukom, a najviše jesti te slatke plodove.

Mnogo lijepih sjećanja nas vežu za Stičnu. Tabor nije imao takmičarski karakter, ali smo učestvujući stekli puno iskustva, upoznali puno divnih ljudi. Nakom 18 godina smo se baš ”odomačili“ u Šentvidu, dolazili smo opušteni i sretni, kao da dolazimo kod svojih rođenih.

Ljiljana Memon

TABOR SLOVENSКИH PEVSKIH ZBOROV V ŠENTVIDU PRI STIČNI

V 25 letih delovanja je naš zbor nastopal na različnih kulturnih prireditvah. Največ nastopov na isti prireditvi smo imeli na Taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. Vsako leto poteka tretji teden junija in gosti zборе iz Slovenije, sosednjih držav in diaspore. Letos bo organiziran že 55. Tabor. Na Taboru smo nastopili kar 18-krat. Tabor je bil eden prvih nastopov našega zbora v Sloveniji. Zelo radi smo se odpravili v Stično, saj je bila to priložnost za spoznavanje Slovenije in njenih lepot, pa tudi Slovencev z različnih koncev sveta. Poseben občutek in

veliko veselje je bilo petje na športnem igrišču Osnovne šole Ferdo Vesel z ogromnim številom pevcev iz Slovenije in okolice. Tabor je potekal pod taktirko karizmatičnega dirigenta Igorja Švare, vse pa je neposredno prenašala RTV Slovenija. Tam smo spoznali veliko zborov, izmenjali smo si veliko notnega gradiva in se dogovorili za medsebojne obiske.

Večer pred Taborom so imeli koncert zbori iz okolice in diaspore. Zbori so se na kratko predstavili in izvedli po tri skladbe. Po koncertu je bilo obvezno druženje ob glasbi in dobri hrani. Na teh zabavah smo se vedno imeli lepo in se družili s prijatelji, ki smo jih spoznali v prejšnjih letih. Vedno smo spali v Dijaškem domu Grm v Novem mestu, kar nam je organizirala naša Branka Bukovec. Vedno se z veseljem spominjamo velikih rdečih češenj, ki smo jih nabirali tako, da smo plezali v krošnje dreves. V veselje nam je bilo plezati po drevesih in se spominjati otroštva, ponosa, da to še vedno zmoremo, in predvsem uživanja teh sladkih sadežev. Na Stično imamo veliko lepih spominov. Tabor ni imel tekmovalnega značaja, a smo z udeležbo pridobili veliko izkušenj in spoznali veliko čudovitih ljudi. Po 18 letih se v Šentvidu resnično počutimo kot doma, tja prihajamo sproščeni in veseli, kot da bi obiskali svojo družino.

*Ljiljana Memon
Prevod: Metoda Perger*

„DOBRODOŠLI DOMA“

Manifestacija „Dobrodošli doma“ je namijenjena susretima Slovenaca iz okruženja i iz svijeta u matičnoj domovini. Svake godine se organizuje u drugom gradu Slovenije koji je domaćin tih susreta. Višednevni program manifestacije je ispunjen izložbama, koncertima, plesnim nastupima, kulinarskim predstavljanjem, seminarima i sl. Centralna manifestacija sa raznovrsnim nastupima Slovenaca iz okruženja i iz svijeta je obično posljednji vikend juna. Na kraju je uvijek veselica za sve učesnike. Više puta smo učestvovali sa našom folklornom grupom na ovim susretima, ali ne tako često kao na Taboru u Šentvidu. Uvijek imamo dobar nastup i lijepo se provedemo. Program uvijek bude raznovrstan i bogat i svako nađe ponešto za sebe. Do sada smo bili u Ptuju, Ljubljani, Celju, Murskoj Soboti i posljednji put, prošle godine, u Novoj Gorici koja je bila Evropska prestonica kulture 2025. godine. Najsnažniji utisak na nas je ostavio naš nastup u Ljubljani 2016. godine u filharmoniji kad smo pjevali himnu „Zdravljica“.

Tada je naš dirigent bio mladi Dušan (Vere) Urošević, koji je mijenjao našu dirigenticu Vanju, koja je bila na bolovanju. Kad smo saznali da ćemo pjevati u Slovenskoj Filharmoniji preplavio nas je užasan strah „Hoćemo li mi to moći?“, „Ipak to je filharmonija, šta ako nešto zabljamemo?“, „Kakva sramota!“ No, naš Dušan, onako visok i vitak, kao iluzionista, učinio je nešto, što ni danas ne možemo objasniti, čega nismo bili ni svjesni, uglavnom naš nastup je prošao fantastično i mi sami smo bili zadovoljni sobom. Divan je bio osjećaj na sceni gdje smo kao u nekom lijepom snu čuli savršene zvuke „Zdravljice“ koja odjekuje dvoranom, naša srca uzbuđeno kucaju, a mi ponosni što smo to tako dobro izveli. Čak nam je i Dušan rekao da je zadovoljan. Našoj sreći nije bilo kraja.

Ljiljana Memon

DOBRODOŠLI DOMA

Dogodek Dobrodošli doma je namenjen srečanju Slovencev iz zamejstva in sveta v njihovi matični domovini. Vsako leto je organiziran v drugem slovenskem mestu, ki gosti to srečanje. Večdnevni program dogodka je poln razstav, koncertov, plesnih predstav, kulinaričnih predstavitev, seminarjev itd. Osrednji dogodek z različnimi nastopi Slovencev iz zamejstva in sveta je običajno zadnji vikend v juniju. Na koncu je vedno zabava za vse udeležence. Večkrat smo se z našo folklorno skupino udeležili teh srečanj, vendar ne tako pogosto kot Tabora v Šentvidu. Vedno imamo dober nastop in se imamo odlično. Program je vedno raznolik in bogat ter vsakdo najde nekaj zase. Do sedaj smo bili na Ptuj, v Ljubljani, Celju, Murski Soboti in nazadnje, lani, v Novi Gorici, ki je bila leta 2025 prestolnica evropske kulture. Najmočnejši vtis na nas je pustil nastop v Ljubljani leta 2016 v Filharmoniji, ko smo zapeli himno Zdravljica. Takrat je bil naš dirigent mladi Dušan (Vere) Urošević, ki je nadomeščal našo dirigentko Vanjo, ki je bila na bolniški. Ko smo izvedeli, da bomo peli v Slovenski filharmoniji, nas je preplaval strah: „Ali bomo zmogli? Navsezadnje je to filharmonija, kaj, če kaj zamočimo? Kakšna sramota!“ Vendar je naš Dušan, visok in vitek kot iluzionist, naredil nekaj, česar si še danes ne moremo razložiti, česar se sploh nismo zavedali, skratka naš nastop je potekal fantastično in bili smo zadovoljni sami s seboj. Bil je čudovit občutek na odru, kjer smo kot v prelepih sanjah slišali popolne zvoke Zdravljice, ki so odmevali po dvorani, naša srca so navdušeno bila in ponosni smo bili, da smo jo tako dobro izvedli. Celo Dušan nam je povedal, da je zadovoljen. Bili smo zelo srečni.

*Ljiljana Memon
Prevod: Metoda Perger*

SLOVENSKI DAN – SLATINA

Slovenski dan je sad već tradicionalna manifestacija koja se organizuje od 2009. godine u Slatini. Slovenski dan okuplja Slovence sa porodicama iz Slatine i okruženja, a pozivaju se i prijatelji na opušteno druženje u prirodi uz polku, kapljicu dobrog vina i tradicionalna slovenačka jela. U bogatom kulturnom programu manifestacije hor uvijek da svoj doprinos i zvuk slovenske ljudske pjesme odjekuje slatinskim brežuljcima. Radujemo se Slovenskom danu i nastupu. Nismo opterećeni tremom, pjevamo lagano sa zadovoljstvom iz duše. Zabavljamo se, uživamo u nastupu naših gostiju, u veseloj i razdraganjoj atmosferi i najčešće smo mi prvi koji zaplešu na plesnom podijumu i druge pozovemo na ples. Kao dobri domaćini čavrljamo sa našim gostima, razmjenjujemo novosti, nudimo im piće i nazdravljamo. I kad se završi program, služi se ručak i poslije toga je veselica, ples i vino. Pošto se održava u junu, obično bude lijepo vrijeme i druženje potraje duže. Lijepo nam je i izgubimo osjećaj za vrijeme, a dan se produžio. Međutim 2024. godine kad smo imali goste iz Subotice, bila je velika vrućina i u pola programa sručio se pljusak. Morali smo istresati sa cerada šatora veliku količinu vode, da se šator ne bi srušio. Bili smo zarobljeni pod šatorom, okolo pljušti kao da neko

kantom sipa vodu, stisli smo se jedni do drugih pomalo razočarani zbog lošeg vremena. I odjednom desilo se čudo, to je dalo neku posebnu draž, u nama se probudio bunt i zapjevali smo zajedno iz sveg glasa. I djelovalo je, uspjeli smo otjerati kišu i zaplesali smo, ne obazirući se na barice koje je kiša napravila. Tako da nam je taj Slovenski dan ostao u sjećanju, po dobroj žurci i magiji kojom smo uspjeli otjerati kišu koja nam nije uspjela pokvariti naše omiljeno druženje.

Ljiljana Memon

SLOVENSKI DAN - SLATINA

Slovenski dan je zdaj že tradicionalni dogodek, ki ga v Slatini organizirajo od leta 2009. Slovenski dan združuje Slovence z družinami iz Slatine in okolice, vabljeni pa so tudi prijatelji na sproščeno druženje v naravi ob polki, kapljici dobrega vina in tradicionalnih slovenskih jedeh. V bogatem kulturnem programu dogodka vedno da svoj prispevek tudi pevski zbor, zvoki slovenskih ljudskih pesmi pa odmevajo po slatinskih gričih. Veselimo se Slovenskega dne in nastopa. Ne obremenjuje nas trena, pojemo lahkotno in zadovoljno iz duše. Zabavamo se, uživamo v nastopu gostov, v veselem in radostnem vzdušju in ponavadi prvi zablešemo na plesišču in povabimo še druge k plesu. Kot dobri gostitelji se z gosti pogovarjamo, izmenjujemo novice, jim ponudimo pijačo in nazdravimo. In ko se program konča, sledi kosilo, po njem pa zabava, ples in vino. Ker se dogodek odvija junija, je vreme običajno lepo in druženje traja dlje. Lepo nam je in zato kar izgubimo občutek za čas, dan pa se tako podaljša. Vendar pa je bilo leta 2024, ko smo imeli goste iz Subotice, zelo vroče in sredi programa je bil naliv. S ponjave šotor smo morali odstraniti veliko vode, da se šotor ne bi zrušil. Bili smo ujeti pod šotorom, naokoli je deževalo, kot da bi nekdo polival vodo z vedrom,

nekoliko razočarani zaradi slabega vremena smo se stisnili skupaj. In nenadoma se je zgodil čudež, ki je dogodku dodal poseben čar, v nas se je namreč prebudilo kljubovanje slabemu vremenu in skupaj smo peli na ves glas. In delovalo je, uspelo nam je pregnati dež in plesali smo, ignorirali luže, ki jih je naredil naliv. Tako nam je tisti Slovenski dan ostal v spominu še posebej zaradi dobre zabave in čarovnije, s katero smo uspeli pregnati dež, kateremu ni uspelo pokvariti našega najljubšega druženja.

*Ljiljana Memon
Prevod: Metoda Perger*

MARTINOVANJE

Martinovanje, je praznik vina, koji označava kraj vinogradarske sezone. To je tradicionalni običaj proslave Svetog Martina koji „krštenjem“ mošt pretvara u mlado vino. Taj svečani, živopisni čin vodi sveti Martin, koji u šaljivom duhu, molitvama i savjetima mošt pretvori u vino. Ceremonija se završi sa lijepim željama svim prisutnim, sa podignutim čašama i uz zajedničku pjesmu „Kolkor kapljic tolko let“. U kratkom programu, uvijek učestvuje hor i gosti sa svojim muzičkim programom. Martinovanje je za hor zapravo zabava, prilika da sa našim gostima malo pročavrljamo, obavezno zapjevamo i plešemo. Posebno se ispevamo sa Sarajlijama i našim Tonijem koji je uvijek raspoložen za pjesmu. Počnemo sa slovenačkim pjesmama i završimo sa starogradskim pjesmama. Salu uz zvuke muzike ispuni smjeh i nazdravljanje uz čašicu vina. I slikamo se nebrojeno puta. I ove godine je bilo živo, podijum je bio pun plesača i naš konzul Zvone je rekao da odavno nije bio na tako veseloj zabavi.

Na Martinovanja se pozivaju gosti iz Slovenije, predstavnici grada, nacionalnih manjina Republike Srpske, kao i udruženja Slovenaca iz BiH. Na događaju učestvuje puno ljudi i uvijek bude jako veselo i zabavno. To je događaj koji je Udruženje do sada organizovalo 26 puta. Udruženje je po tom događaju najprepoznatljivije u našem gradu.

Ljiljana Memon

MARTINOVANJE

Martinovanje je praznik vina, ki označuje konec vinogradniške sezone. Gre za tradicionalni običaj praznovanja godu svetega Martina, ki „krsti“ mošt v novo vino. To slovesno, barvito dejanje vodi sveti Martin, ki v šaljivem duhu, z molitvami in nasveti, spremeni mošt v vino. Slovesnost se zaključí z dobrimi željami vsem prisotnim, z dvignjenimi kozarci in s skupno pesmijo Kol'kor kapljic, tol'ko let. V kratkem programu vedno sodelujejo zbor in gostje s svojim glasbenim programom. Martinovanje je za zbor pravzaprav zabava, priložnost, da malo poklepetamo z našimi gosti, obvezno tudi skupaj zapojemo in zplešemo. Še posebej radi zapojemo s Sarajevčani in našim Tonijem, ki je vedno razpoložen za petje. Začnemo s slovenskimi pesmimi in končamo s starogradskimi. Dvorano ob zvokih glasbe napolnjujeta še smeh in nazdravljanje s kozarcem vina. In vedno se tudi neštetokrat fotografiramo. Letos je bilo živahno, oder je bil poln plesalcev in naš konzul Zvone je dejal, da že dolgo ni bil na tako veseli zabavi.

Na martinovanja so vabljeni gostje iz Slovenije, predstavniki mesta, narodnih manjšin Republike Srbije pa tudi združenja Slovencev iz Bosne in Hercegovine. Dogodka se udeleži veliko ljudi in vedno je zelo veselo in zabavno. Gre za dogodek, ki ga je Društvo doslej organiziralo že 26-krat. Društvo pa je prav po tem dogodku najbolj prepoznavno v našem mestu.

*Ljiljana Memon
Prevod: Metoda Perger*

GDJE SMO SVE NASTUPALI I PJEVALI!!

Puno smo u ovih 25 godina pjevali na različitim događajima širom Slovenije, Srbije, Hrvatske i u Bosni i Hercegovini. Posjetili smo mnoga mjesta, upoznali mnogo novih ljudi i stekli nove drage prijatelje. Naučili nove pjesme, zajedno pjevali i beskrajno uživali. Pregledajući fotografije sam se prisjetila gdje i kada je to bilo.

- Smotra horskog stvaralaštva Bosanska Krupa decembar 2009.god.
- Veče uz prim Banski dvor Banja Luka decembar 2016.god.
- Veče uz prim Banski dvor Banja Luka mart 2017.god.
- Kulturi dajemo krila Knežak Slovenija maj 2018.god
- Dva Jenka Cerklje Slovenija oktobar 2019.god.
- Festival slovenačkih horova Subotica septembar 2024.god.
- Proljeće sa nacionalnim manjinama Dom omladine BL april 2025.god
- Nastup hora kod Banjalučkog veza Vijećnica Banskog dvora BL februar 2025.god.
- Otvaranje učionice slovenačkog jezika Filološki fakultet mart 2025.god.
- Druženje sa horom Štefan Gorštek Čaki Dravograd septembar 2025.god.
- Gostovanje kod KUD Svoboda Črnuče Slovenija juni 2014.god.
- Druženje sa horom Večernice Ajdovščina juni 2023.god.
- Humanitarni koncert za ergelu Vučjak Prnjavor april 2010.god.
- Gostovanje kod MePZ Maj Kranj maj 2010.god.
- Gostovanje Števerjan Nova Gorica maj 2008.god.
- Na sahrani predsjednice Marije Grbić Banja Luka juli 2022.god.
- Pozdrav Slovenskih izeljencev Ljubljana juli 2009.god.
- Dani slovenačke kulture Novi Sad maj 2013.god.
- Jubilej 10 godina rada Udruženje Triglav Banja Luka januar 2008.god.
- Osnivanje udruženja Ukrajinaca Verhovena Gradiška maj 2012.god.
- Smotra nacionalnih manjina Prnjavor septembar 2017.god.
- Sadnja žametne črnine Kampus Banja Luka maj 2023.god.
- Dan državnosti Republike Slovenije Sarajevo juni 2012.god.
- Nedelja kulture Novo Mesto Slovenija juni 2011.god.
- Srećanja v moji deželi Nova Gorica juli 2009.god.
- Srećanja v moji deželi Kromberk Slovenija juli 2009.god.
- Susret horova Umag Hrvatska oktobar 2023.god.
- Pjesmom među rođacima Trbovje Slovenija mart 2012.god.
- Za Mirnu sa ljubavlju Mirna Peč Slovenija juni 2012.god.
- Kod MePZ Bazovica Rijeka Hrvatska septembar 2016.god.

Ima još mnogo drugih lijepih mjesta, putovanja, nastupa, ljudi i doživljaja kojih se nisam sjetila da nabrojim. Ali će ih sigurno biti još u narednom periodu.

Ljiljana Memon

KJE VSE SMO NASTOPALI IN PELI

V teh 25 letih smo veliko peli na različnih prireditvah po vsej Sloveniji, v Srbiji, na Hrvaškem in v Bosni in Hercegovini. Obiskali smo veliko krajev, spoznali veliko novih ljudi in sklenili nova draga prijateljstva. Naučili smo se nove pesmi, skupaj peli in se neskončno zabavali. Ko sem pregledovala fotografije, sem se spomnila, kje in kdaj je bilo to.

- Razstava zborovske ustvarjalnosti, Bosanska Krupa, december 2009
- Veče uz prim, Banski dvor, Banjaluka, december 2016
- Veče uz prim, Banski dvor, Banjaluka, marec 2017
- Kulturi dajemo krila, Knežak, Slovenija, maj 2018
- Dva Jenka, Cerklje, Slovenija, oktober 2019
- Festival slovenskih pevskih zborov, Subotica, september 2024
- Pomlad z narodnimi manjšinami, Dom omladine BL, april 2025
- Nastop zbora ob banjaluškem vezu, Vijećnica Banskega dvora BL, februar 2025
- Otvoritev učilnice slovenskega jezika, Filološka fakulteta, marec 2025.
- Druženje z zborom Štefan Gorštek Caki, Dravograd, september 2025
- Gostovanje KUD Svoboda Črnuče, Slovenija, junij 2014
- Srečanje z zborom Večernica, Ajdovščina, junij 2023
- Dobrodelni koncert za Kobilarno Vučjak, Prnjavor, april 2010
- Gostovanje pri MePZ Maj, Kranj, maj 2010
- Obisk Števerjan, Nova Gorica, maj 2008
- Na pogrebu predsednice Marije Grbić, Banjaluka, julij 2022
- Pozdravi slovenskih izseljencev, Ljubljana, julij 2009
- Dnevi slovenske kulture, Novi Sad, maj 2013
- Jubilejnih 10 let dela Društva Triglav Banjaluka, januar 2008
- Ustanovitev Društva Ukrajincev Verhoven, Gradiška, maj 2012
- Pregled narodnih manjšin, Prnjavor, september 2017
- Sajenje žametne črnine, Kampus Banjaluka, maj 2023
- Dan državnosti Republike Slovenije, Sarajevo, junij 2012
- Teden kulture Novo mesto, Slovenija, junij 2011
- Srečanja v moji deželi, Nova Gorica, julij 2009
- Srečanja v moji deželi, Kromberk, Slovenija, julij 2009
- Srečanje pevskih zborov, Umag, Hrvaška, oktober 2023
- Pesem med sorodniki, Trbovlje, Slovenija, marec 2012
- Za Mirno z ljubeznijo, Mirna Peč, Slovenija, junij 2012
- Pri MePZ Bazovica, Reka, Hrvaška, september 2016

Obstaja še veliko drugih čudovitih krajev, izletov, predstav, ljudi in doživetij, ki se jih nisem mogla več natančno spomniti. Zagotovo pa jih bo v prihodnjem obdobju še več.

Ljiljana Memon
Prevod: Metoda Perger

GALLUSOVE ZNAČKE

Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti dodjeljuje jubilarne značke fonda, koje primaju pojedinci (pjevači, članovi društva i dr) za aktivno sudjelovanje u horskom području amaterske kulture. Na proslavi obilježavanja 15 godina rada MePZ „Davorin Jenko“ 2016. godine, pojedinim članovima su uručene Gallusove značke za dugogodišnje aktivno učešće u horskom pjevanju. Tom prilikom zlatnu Gallusovu značku za preko 15 godina aktivnog pjevanja je dobio Stanko Prosen. Srebrnu Gallusovu značku za preko 10 godina aktivnog angažovanja je dobilo devet članova hora: Nada Kolundžija, Olga Suvajac, Ljiljana Memon, Nada Šunkić, Vesna Šišljagić, Aziza Škulj, Ana Panić, Dragana Đaković i Miroslav Galić. Bronzanu Gallusovu značku za preko 5 godina aktivnog pjevanja dobili su: Vanja Topić Vještica, Zlata Čurić, Zorka Vasojević, Milka Smiljanić, Dražana Lepir, Zdenka Smiljčić i Ivana Lovšin.

Pravilnik o dodjeli nagrada promijenjen je 2020. godine i promijenjeni su uslovi za dodjelu nagrada. U muzičkim aktivnostima su odvojena su područja instrumentalne i horske aktivnosti. Za instrumentalne aktivnosti se dodjeljuje plaketa i potvrda ili značka Vinka Štrucla, dok se Gallusova plaketa i potvrda ili Gallusova značka dodjeljuje samo za horsko pjevanje. Zavisno od dužine trajanja horskog angažmana, razlikuju se četiri nivoa Gallus-ovih znački:

- Brončana Gallusova značka: za više od 10 godina aktivnog pjevanja
- Srebrna Gallusova značka: za više od 20 godina aktivnog pjevanja
- Zlatna Gallusova značka: za više od 30 godina aktivnog pjevanja
- Počasna Gallusova značka: za više od 40 godina aktivnog pjevanja

Sada kad slavimo 25 godina rada našeg hora i kad su promijenjeni uslovi za dobijanje Gallusove značke, tako da svaki pojedinac može dobiti nagradu samo jednom u okviru jednog nivoa, ove godine bronzanu Gallusovu značku za aktivno pjevanje više od 10 godina će primiti: Muhamed Musić, Zora Kasalović, Nada Hoptijan, Mirko Vidaković, Ivan Memon, Tanja Cucek i Jožefa Tatić.

Gotovo 80 procenata članova hora posjeduje Gallusove značke za dugogodišnje aktivno djelovanje u horskoj muzici. To nam govori da hor ima odane članove koji vole da pjevaju, da se lijepo osjećaju u Udruženju Slovenaca i da su posvećeni njegovanju slovenske narodne pjesme.

Ljiljana Memon

GALLUSOVE ZNAČKE

Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti podeljuje jubilejne značke sklada, ki jih prejmejo posamezniki (pevci, člani društev itd.) za aktivno sodelovanje na zborovskem področju ljubiteljske kulture. Ob praznovanju 15. obletnice dela MePZ Davorin Jenko so bile leta 2016 posameznim članom podeljene Gallusove značke za dolgoletno aktivno sodelovanje v zborovskem petju. Ob tej priložnosti je Stanko Prosen prejel zlato Gallusovo značko za več kot 15 let aktivnega petja. Srebrno Gallusovo značko za več kot 10 let aktivnega delovanja je prejelo devet članov zbora: Nada Kolundžija, Olga Suvajac, Ljiljana Memon, Nada Šunkić, Vesna Šišljagić, Aziza Škulj, Ana Panić, Dragana Đaković in Miroslav Galić. Bronasto Gallusovo značko za več kot 5 let aktivnega pevskega delovanja so prejele: Vanja Topić Vještica, Zlata Ćurić, Zorka Vasojević, Milka Smiljanić, Dražana Lepir, Zdenka Smiljić in Ivana Lovšin.

Pravila o podeljevanju nagrad so se leta 2020 spremenila, spremenili pa so se tudi pogoji za podeljevanje

nagrad. Na glasbenem področju sta ločeni instrumentalna in zborovska dejavnost. Vinkova plaketa in listina oziroma značka se podeljuje za instrumentalno dejavnost, Gallusova plaketa in listina oziroma Gallusova značka pa se podeljuje le za zborovsko petje. Glede na trajanje zborovskega delovanja obstajajo štiri stopnje Gallusovih značk:

- bronasta Gallusova značka: za več kot 10 let aktivnega petja
- srebrna Gallusova značka: za več kot 20 let aktivnega petja
- zlata Gallusova značka: za več kot 30 let aktivnega petja
- častna Gallusova značka: za več kot 40 let aktivnega petja.

Sedaj, ko praznujemo 25 let delovanja našega zbora in so se spremenili pogoji za prejem Gallusove značke, tako da lahko vsak posameznik prejme priznanje le enkrat znotraj ene stopnje, bodo letos bronasto Gallusovo priznanje za aktivno petje več kot 10 let prejeli: Muhamed Musić, Zora Kasalović, Nada Hoptijan, Mirko Vidaković, Ivan Memon, Tanja Cucek in Jožefa Tatić.

Skoraj 80 odstotkov članov zbora ima Gallusove značke za dolgoletno aktivno delovanje v zborovski glasbi. To nam pove, da ima zbor zveste člane, ki radi pojejo, se dobro počutijo v družbi Slovencev in da so predani negovanju slovenskih ljudskih pesmi.

Ljiljana Memon
Prevod: Metoda Perger

FESTIVAL „RASPEVANI MOSTOVI” NOVI SAD

Sa radošću smo dočekali vijest da ćemo u julu učestvovati na Festivalu Raspevani mostovi i to još u Srbiji, u Novom Sadu koji je ove godine Evropska prestonica kulture.

Kakva čast i sreća. Nismo gubili vrijeme i odmah smo isplanirali godišnje odmоре da se uklopi u termin festivala. Nestrpljivo smo iščekivali dan polaska, jer smo znali da je to nešto novo, uzbudljivo, što još nismo doživjeli. Radovali smo se susretu sa drugim horovima i zajedničkoj pjesmi, razgledanju Novog Sada, pivu u Lazinom Salašu, susretu sa rodbinom...

Kada je konačno došao dan polaska, naše uzbuđenje i želju za putovanjem nije pomutila ni činjenica da muški dio hora ne može da ide. Vanji našoj dirigentici nije nimalo bilo lako da obuzda 21 “nestašnu, radoznalu, raspjevanu ovčicu”. Put je prošao po planu. Prilično umorni, (ipak smo mi hor 50+) stigli smo na bajkoviti koncert grupe Apolo 5 u Sinagogi. Čarobni zvuci njihove pjesme su učinili da naš umor potpuno nestane i da nas preplavi osjećaj sreće. Zaspali smo poslije ponoći.

Ujutro smo u muzičkoj školi “Isidor Bajić” upoznali ljubazne domaćine, koji su nam dali akreditacije i uputili nas na radionicu A1 sa tamburašima. Dočekao nas je dirigent iz Sombora Milan Radišić. Uslijedilo je kratko upoznavanje i razigrani horovođa, mladi Somborac započeo je probu tako što smo jedni druge ukруг kratko masirali, uz puno smijeha i šaljivih komentara. A zatim je uslijedilo upjevavanje. Svima nam je godila masaža pa smo predložili Vanji da i mi uvedemo masaže na naše probe. Na našoj radionici su bili pjevači iz Plovdiva iz Bugarske, pjevačica iz Ljubljane, pjevači iz Poljske i nekoliko pjevača iz Novog Sada. Lijepo društvanje se savršeno popunilo kad nam se je, kao pjevačica pridružila i naša dirigentica Vanja. Tako da smo sa njom pjevali zajedno kao nekad kad je došla da pjeva u slovenački hor.

Dva dana smo imali radionicu i drugi dan popodne smo imali nastup u imponantnom zdanju novosadske Sinagoge. Zahvaljujući nevjerovatnoj energiji i umijeću našeg dirigenta, koji nam je, na samo njemu znani način, ulio samopouzdanje, uspjeli smo otjerati tremu i relaksirani uživali pjevajući u veličanstvenom ambijentu Sinagoge. Imali smo i podršku publike koja nije štedjela dlanove. Atmosfera je bila odlična, a mi smo bili presretni i ponosni što se sve tako odigralo. Zaista je teško riječima iskazati taj poseban osjećaj kad puno ljudi opušteno pjeva “Veselo je od pjesme i vina, radosna je naša Vojvodina“, a to zvuči fantastično.

Mislim da ćemo ovaj festival još dugo pamtiti po sjajnoj energiji dirigenata, pjevača, i publike. Ma, u ostalom, sve je bilo savršeno.

Ovo je po meni bio jedan od najljepših događaja na kojim je naš hor učestvovao.

Ljiljana Memon

FESTIVAL POJOČI MOSTOVI NOVI SAD

Razveselili smo se novice, da bomo julija sodelovali na festivalu Pojoči mostovi v Srbiji, v Novem Sadu, ki je letos Evropska prestolnica kulture.

Kakšna čast in sreča. Nismo izgubljali časa in smo takoj načrtovali letne dopuste, da bi se uskladili s festivalom. Nestrpno smo pričakovali dan odhoda, saj smo vedeli, da je to nekaj novega, vznemirljivega, česar še nismo doživeli. Veselili smo se srečanja z drugimi zbori in skupnega petja, ogledov Novega Sada, piva v Lazinem salašu, srečanja s sorodniki ...

Ko je končno prišel dan odhoda, našega navdušenja in želje po potovanju ni zmanjšalo dejstvo, da moški del zbora ni mogel iti. Vanji, naši dirigentki, ni bilo lahko obvladovati 21 porednih, radovednih, pojočih ovc. Potovanje je potekalo po načrtih. Precej utrujeni (saj smo pevci stari 50+ let) smo prispeli na čudovit koncert skupine Apollo 5 v sinagogi. Čarobni zvoki njihove pesmi so popolnoma pregnali našo utrujenost in nas preplavili z občutki sreče. Zaspali smo po polnoči.

Zjutraj smo se v glasbeni šoli Isidor Bajić srečali s prijaznimi gostitelji, ki so nam dodelili akreditacije in nas usmerili na delavnico A1 s tamburini. Pozdravil nas je Milan Radišić, dirigent iz Sombora. Sledil je kratek uvod in igriv zborovodja, mladenič Somborčan pa je vajo začel s kratko masažo v krogu, z veliko smeha in šaljivimi komentarji. Nato pa je sledilo petje. Masaža nam je bila vsem všeč, zato smo Vanji predlagali, da bi na naše vaje tudi uvedli masažo. Na naši delavnici so bili pevci iz Plovdiva v Bolgariji, pevka iz Ljubljane, pevci s Poljske in več pevcev iz Novega Sada. Lepa družba se je odlično dopolnila, ko se nam je pridružila naša dirigentka Vanja kot pevka. Tako smo skupaj z njo peli, kot smo to počeli nekoč, ko je prišla pet v slovenski zbor.

Dva dni smo imeli delavnico, drugi dan popoldne pa smo imeli nastop v veličastni stavbi novosadske sinagoge. Zahvaljujoč neverjetni energiji in spretnostim naše dirigentke, ki nam je na samo njej znan način vlila samozavest, smo uspeli premagati tremo, se sprostiti in uživati v petju v veličastnem vzdušju sinagoge. Imeli smo tudi podporo občinstva, ki nas je močno vzpodbujalo. Vzdušje je bilo odlično in bili smo presrečni ter ponosni, da se je vse tako izteklo. Res je težko z besedami opisati tisti poseben občutek, ko veliko ljudi ležerno poje Veselo je s pesmimi in vinom, naša Vojvodina je vesela in to zveni fantastično.

Mislím, da se bomo tega festivala še dolgo spominjali zaradi odlične energije dirigentov, pevcev in občinstva. No, tudi vse ostalo je bilo popolno.

Po mojem mnenju je bil to eden najlepših dogodkov, na katerih je sodeloval naš zbor.

*Ljiljana Memon
Prevod: Metoda Perger*

MOJ HOR

Godine 2009. sam došla u Udruženje Slovenaca „Triglav“ na poziv kolege Saše da pjevam u horu „Davorin Jenko“. Kako mi je životni poziv vezan za muziku i kako imam iskustvo pjevanja u horovima bilo mi je poznato šta me čeka u samom radu, ali nisam znala da ću tu susresti predivne ljude sa kojima i danas saradujem. U tom periodu naš hor je imao dosta članova. Bilo je tu svih generacija, od mladih do najstarijih i svi smo tu došli sa istom mišlju da se družimo i pjevamo.

Septembra 2014. preuzela sam ulogu dirigenta. Za mene je to bio veliki izazov. Do tad sam bila u ulozi pjevača, a od tog trenutka prezela sam novu ulogu -postatala sam dirigent. Nije bilo lako stati pred poznate ljude i ponovo se „upoznavati“. Njima je trebalo da nauče kako ja radim, a meni kako oni mene razumiju i kolika je njihova volja da pređu sa jednog načina rada na drugi.

Vatreno krštenje nam se desilo već nakon mjesec dana našim nastupom u Ljubljani. Moj prvi nastup sa ovim horom. Bila sam toliko srećna, a istovremeno pod velikom tremom. Nastup je sjajno prošao tim više što smo tad zbog spleta okolnosti imali samo jednog basa našeg čika Stanka koji je taj program maestralno otpjevao. Vjerujte, nije mu bilo lako.

Kroz godine rada zajedno smo rasli. Učili smo jedni od drugih, savladavali zahtjevne kompozicije, istraživali slovenačku muzičku baštinu i sa ponosom je predstavljali publici. Redali su se tu naši nastupi u Sloveniji, Srbiji, Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini. Bilo ih je dosta, a nadam se da će ih biti još više. Svaki nastup je za nas novo iskustvo, nova priča i nova uspomena.

Posebno mjesto u mom srcu imaju nastupi. Duge vožnje autobusom ispunjene smijehom, obavezno igranje Zizinog „Binga“. Ponavljanje dionica u samom putu u autobusu, improvizovane probe na svim mogućim mjestima, uzbuđenje pred sam izlazak na scenu. Ponekad sam imala osjećaj da su svi pjevači kao moji đaci u školi kojima moram više puta ponoviti gradivo da bi svima sve bilo jasno.

Jedna od anegdota koju i danas prepričavamo i smijemo se svaki put je naš nastup u Subotici gdje sam bila pored dirigenta i korepetitor, a izvodili smo našu čuvenu kompoziciju Jure Robežnika „Mlade oči“. Kompozicija je takva da ima uvod koji sviram na klaviru, a nakon tog basovi i tenori na poznatu melodiju trebaju sami početi pjevati... ali naravno to se nije desilo. Njihov odgovor zašto nisu počeli na vrijeme je bio da im je početak bio „totalno nepoznat“ i oni nisu mogli krenuti jer nisu znali kad da krenu. Od tad sam ja korepetitor, a naša Vesna dirigent. Ova situacija nam se više nije ponovila.

Na Horskim susretima „Raspevani mostovi“ u Novom Sadu susreli smo ljubitelje horske muzike iz Bugarske, Španije, Srbije, Makedonije, Hrvatske. Svi smo sa lakoćom pjevali naše čuvene starogradske pjesme uz pratnju tamburaškog orkestra u u prelijepoj Sinagogi. Bio je to za nas nezaboravan i izuzetno lijep doživljaj.

Naši nastupi nisu samo muzički, već i scenski doživljaj. Koreografije koje smo uvodili donijele su posebnu energiju i dinamiku, spajajući pjesmu, pokret i emociju u jednu cjelinu. Publika bi to posebno prepoznala i nagradila nas velikim aplauzom što je nama bio poseban pokazatelj da nešto vrijedno radimo.

Posebno bih istakla da kroz moj rad sa horom i saradnja sa dirigentima slovenačkih horova u Bosni i Hercegovini pružila mi se prilika da imam usavršavanje u vidu masterklasa za dirigente. Saradnja sa horom „Ljubljanski madrigalisti“ i profesoricom Alenkom Podpečan iz Ljubljane je na meni ostavila veliki trag. S tekla sam nova znanja i proširila vidike u samom pristupu rada sa horom.

Iza svakog koncerta stoje sati rada, odricanja i međusobne podrške. Upravo u tim trenucima - u probama, putovanjima, dijeljenju radosti i tuge-nastala je prava snaga našeg hora.

Hor „Davorin Jenko“ u ovih dvadeset i pet godina izrastao je u zajednicu u kojoj se njeguje prijateljstvo, poštovanje i ljubav prema muzici.

Meni je velika čast i zadovoljstvo biti dio ovakog kolektiva.

Vanja Topić Vještica

MePZ DAVORIN JENKO - evidencija prisustva 2025/2026 god

Ime i prezime	22.10. 2025.	24.10. 2025.	29.10. 2025.	31.10. 2025.	05.11. 2025.	07.11. 2025.	12.11. 2025.	14.11.2025.
Nela Rakonjac	P			P	P	P	P	P
Vanja Topić	P		P	P	P	P	P	P
Ljiljana Memon	P	P	P	P	P	P	P	P
Ljiljana Marčeta		P	P	P	P	P	P	P
Nada Šunjkic		P	P	P	P	P	P	P
Tanja Cucek	P	P	P		P	P	P	P
Nada Kolundžija	P	P		P	P	P	P	P
Olga Suvajac	P			P	P	P	P	P
Ljiljana Vidović	P		P	P	P	P	P	
Vesna Šišljagić	P	P	P	P	P			P
Jadranka Ignjić		P	P	P		P	P	P
Vera Bojić		P	P	P			P	P
Nada Hoptijan	P	P	P	P	P	P	P	P
Zora Vasojević	P	P		P	P	P	P	
Dražana Lepir	P	P	P	P	P	P	P	P
Zlata Čurić	P	P	P	P	P			P
Snježana Tadić	P	P	P		P		P	P
Ivana Lovšin		P		P	P	P	P	
Milka Smiljanić	P	P	P	P	P	P	P	P
Zora Kasalović	P			P	P	P		P
Aziza Škulj	P		P	P	P	P	P	P
Bogdana Perendija	P	P	P	P	P	P	P	P
Ana Panić	P	P	P	P		P	P	P
Dragana Đaković	P	P	P	P	P	P	P	P
Zdenka Smiljić		P	P	P	P	P	P	P
Sanda Topić	P	P		P	P	P	P	P
Drago Đurović	P		P	P	P	P	P	
Ivan Memon	P		P	P	P		P	P
Mirko Vidaković	P	P	P		P		P	P
Miroslav Galić	P	P	P		P			P
Dragan Kovačević		P	P		P		P	P
Muhamed Musić	P	P			P		P	
Mladen Prodan	P	P		P	P		P	P

MOJ ZBOR

Leta 2009 sem na povabilo kolegice Saše prišla v Društvo Slovencev Triglav, da bi pela v zboru Davorin Jenko. Ker je moj življenjski poklic povezan z glasbo in ker imam izkušnje s petjem v zborih, sem vedela, kaj me čaka pri mojem delu, nisem pa vedela, da bom tam spoznala čudovite ljudi, s katerimi še danes sodelujem. V tistem obdobju je naš zbor štel veliko članov. Bile so vse generacije, od mladih do najstarejših, in vsi smo prišli sem z isto idejo, da se družimo in pojemo.

Septembra 2014 sem prevzela vlogo dirigentke. To je bil zame velik izziv. Do takrat sem bila v vlogi pevke, od tistega trenutka pa sem prevzela novo vlogo - postala sem dirigentka. Ni bilo lahko stati pred znanimi ljudmi in se ponovno spoznavati. Morali so se naučiti, kako delam, jaz pa, kako me razumejo in kako pripravljeni so preklopiti iz enega načina dela na drugega.

Naš ognjeni krst se je zgodil po enem mesecu z nastopom v Ljubljani. Moj prvi nastop s tem zborom. Bila sem tako vesela, a hkrati zelo živčna. Nastop je bil odličen, še posebej, ker smo imeli zaradi okoliščin samo enega basista, našega strica Stanka, ki je mojstrsko odpel naš program. Verjemite mi, ni mu bilo lahko.

Skozi leta skupnega dela smo rasli. Učili smo se drug od drugega, obvladovali zahtevne skladbe, raziskovali slovensko glasbeno dediščino in jo ponosno predstavljali občinstvu. Vrstili so se naši nastopi v Sloveniji, Srbiji, na Hrvaškem, v Bosni in Hercegovini. Bilo jih je veliko in upam, da jih bo še več. Za nas je vsak nastop nova izkušnja, nova zgodba in nov spomin.

Nastopi imajo posebno mesto v mojem srcu. Dolge vožnje z avtobusom, polne smeha, obvezno igranje Zizinega Binga. Ponavljanje delov na poti v avtobusu, improvizirane vaje na vseh možnih mestih, navdušenje pred odhodom na oder. Včasih imam občutek, da so vsi pevci kot moji učenci v šoli, katerim moram snov večkrat ponoviti, da je vsem vse jasno.

Ena od anekdot, ki si jo še vedno pripovedujemo in se vsakič smejimo, je naš nastop v Subotici, kjer sem bila v vlogi dirigentke in pianistke obenem, ko smo izvedli našo znano skladbo Mlade oči Jureta Robežnika. Skladba je takšna, da ima uvod, ki ga igram na klavirju, nato pa naj bi bas in tenorji začeli sami peti na znano melodijo ... ampak seveda se to ni zgodilo. Njihov odgovor na vprašanje, zakaj niso začeli pravočasno, je bil, da jim je bil začetek popolnoma neznan in da niso mogli začeti, ker niso vedeli, kdaj naj začnejo. Od takrat sem jaz pianistka naša Vesna pa dirigentka. Ta situacija se kasneje ni nikoli več ponovila.

Na zborovskih srečanjih Povezani mostovi v Novem Sadu smo srečali ljubitelje zborovske glasbe iz Bolgarije, Španije, Srbije, Makedonije in Hrvaške. Vsi smo lahkotno zapeli naše znane starogradske pesmi ob spremljavi tamburaškega orkestra v čudoviti sinagogi. Za nas je bila to nepozabna in izjemno lepa izkušnja.

Naši nastopi niso le glasbeni, temveč tudi odrsko doživetje. Koreografije, ki smo jih predstavili, so prinesle posebno energijo in dinamiko, združile so pesem, gibanje in čustva v celoto. Občinstvo to prepozna in nas nagradi z velikim aplavzom, kar je poseben pokazatelj, da počnemo nekaj dragocenega.

Posebej bi rada poudarila, da sem skozi delo z zborom in sodelovanjem z dirigenti slovenskih zborov v Bosni in Hercegovini dobila priložnost za mojstrski tečaj za dirigente. Sodelovanje z zborom Ljubljanski madrigalisti in profesorico Alenko Podpečan iz Ljubljane mi je pustilo velik pečat. Pridobila sem si nova znanja in razširila svoja obzorja že v samem pristopu k delu z zborom.

Za vsakim koncertom stojijo ure dela, odrekovanja in medsebojne podpore. V teh trenutkih – na vajah, potovanjih, pri deljenju veselja in žalosti – se je rodila prava moč našega zbora.

Zbor Davorin Jenko je v teh petindvajsetih letih zrasel v skupnost, kjer se goji prijateljstvo, spoštovanje in ljubezen do glasbe.

V veliko čast in veselje mi je biti del takšne ekipe.

*Vanja Topić Vještica
Prevod: Metoda Perger*

IZ SEĆANJA – HOR, JA I SVE JE BILO MUZIKA

Pre 12 godina sam došao u Banja Luku sa idejom da završim osnovne studije na Akademiji umjetnosti i nakon toga odem. Umesto toga, ostao sam ovde i za ovih 12 godina kao dirigent saradivao sa mnogim divnim ljudima posvećenim muzici. Ovaj svet saradnika činili su amaterski horovi, profesionalni ansambli, pojedinci i grupe.

Prvi susret sa jednim horom u Banjoj Luci desio se u Udruženju Slovenaca „Triglav“. Nas par kolega studenata sa Akademije umjetnosti bili smo pozvani da

pevamo u Mješovitom horu „Davorin Jenko“. Dolaskom u hor 2013. godine, koji je vodio Aleksandar Saša Jeremić, nisam mogao ni pretpostaviti da ću tako upoznati ljude, horske pevače, koji su toliko posvećeni pevanju i sa kojima ću imati neke od nastupa koje ću pamtiti za čitav život.

Na početku kao pevač pamtim nastup u Lendavi u mesecu julu 2014. godine. Tada sam prvi put bio u Sloveniji i imao bliski susret sa slovenačkom kulturom. Nastup ću pamtiti po prvom zajedničkom putovanju i po atmosferi u autobusu. Pevalo se, igralo, delili su se slatkiši, šalilo se, delila su se sećanja iz prošlih vremena, gafovi sa prošlih nastupa, ali i tombola.

Godine 2014. u septembru na mesto dirigenta dolazi Vanja Topić Vještica. Iz toga perioda pamtim nastupe na manifestaciji Dobrodošli doma u Ptuju, nastupu u Novom Sadu u porti, Šentvidu pri Stični i tako dalje. Dobra atmosfera, pesma i zabava nisu manjkali, a povezanost među nama samo je još više rasla. Tako sam kroz samo par meseci dobio horsku „mamu“, pa „tetku“ pa „baku“ i redom celu familiju.

Iz te bliskosti došli smo do toga da sam kroz 8 meseci menjao dirigentkinju Vanju Topić Vješticu na njeno potpuno poverenje kao tek svršeni i diplomirani dirigent. Ova situacija povezala je pevače Mešovitog hora „Davorin Jenko“ i mene još snažnije, ali na potpuno drugom nivou – dirigent – hor.

Kroz ovih osam meseci imali smo neke od nastupa koji će ostati zapamćeni i ispisani zauvek u istoriji ovog hora. Izdvojiću samo neke. Prvi kojeg se sećam je u Sarajevu na manifestaciji Evropa Zdaj sa horovima iz Sarajeva i Tuzle, ali i Slovenije. Nakon tog nastupa radili smo i spremali se za nastup u Ljubljani u Ljubljanskoj filharmoniji gde smo sa muškim slovenačkim horom iz Argentine zajedno otpevali himnu Slovenije sa Sveslovenačkim simfonijskim orkestrom sačinjenim od mladih Slovenaca iz celog sveta. Nastup se desio upravo na velikoj sceni Filharmonije uz prisustvo predsednika Boruta Pahora. Takođe, nastupili smo i samostalno sa tri pesme. Mladom čoveku, dirigentu koji se tek spremao za velika dela, ovakav nastup daje krila. Važniji sećanje je činjenica da se jedan amaterski hor nosio profesionalno sa profesionalnim ansamblom i na prvoj probi bez mnogo muke uklopio da prati dirigenta orkestra, bez prethodnog iskustva i proba. Na ponos i na pamćenje!

Dalje pamtim nastup u Rijeci 2016. godine kada smo išli u uzvratnu posetu Udruženju Slovenaca „Bazovica“ iz Rijeke. Taj nastup pamtim, ne samo po neverovatnoj gostoljubivosti domaćina i suncu i moru, već po iznenađenju koje smo priredili domaćinima. Naime, kada je ovo udruženje gostovalo u Banjoj Luci čuo sam pesmu, himnu Primorsko-goranske županije „Zavičaj, tebi“. Kao poklon i iznenađenje, a u najvećoj „tišini“ spremili smo ovu pesmu. Na koncertu u Rijeci izveli smo „Zavičaj, tebi“ tako da smo iznenadili sve prisutne u publici, a ponajviše domaćine koji su se zajednički priključili u pevanju. Cela sala je pevala! Muzika je uvek spajala ljude. Uvek!

Nastupa je bilo još puno, ali ono što je navažnije je – prijateljstva ostaju za ceo život. Upoznao sam slovenačku kulturu i umetnost, taj blagi slovenski duh na severu Balkana. I danas, iako posle skoro decenije od prvog susreta sa horom mogu reći da smo bili i ostali pre svega dobri ljudi i prijatelji. To „porodično“ okruženje koje je vladalo u horu može se okarakterisati kao primarno i najvažnije. Zašto? Pre svega jer smo bogati onoliko koliko ljudi poznajemo i koliko je njihova različitost veća. Nije li to lepota i bogastvo u imanju nacionalnih manjina? A drugo! Hor je jedno muzičko telo koje čini da iako smo grupa, radimo, dišemo, mislimo kroz muziku kao jedno. A ako smo jedno kroz muziku, jedno smo i kad nismo na probi.

Dušan Vere Urošević, dirigent

IZ SPOMINA - ZBOR, JAZ IN VSE JE BILA GLASBA

Pred 12 leti sem prišel v Banjaluko z idejo, da bi končal osnovni študij na Akademiji umetnosti in nato odšel. Namesto tega sem ostal tukaj in v teh 12 letih kot dirigent sodeloval s številnimi čudovitimi ljudmi, predanimi glasbi. Ta svet sodelavcev je sestavljal ljubiteljske zборе, profesionalne ansamble, posameznike in skupine.

Prvo srečanje z zborom v Banjaluki se je zgodilo v Društvu Slovencev Triglav. Nas, nekaj sošolcev z Akademije umetnosti, so povabili, da pojemo v mešanem zboru Davorin Jenko. Ko sem se leta 2013 pridružil zboru, ki ga je vodil Aleksandar Saša Jeremić, si nisem mogel predstavljati, da bom srečal ljudi, zborovske pevce, ki so tako predani petju in s katerimi bom imel nekaj nastopov, ki se jih bom spominjal do konca življenja.

Na začetku se spominjam kot pevec nastopa v Lendavi julija 2014. Takrat sem bil prvič v Sloveniji in sem imel bližnje srečanje s slovensko kulturo. Nastop si bom zapomnil po prvem skupnem potovanju in po vzdušju v avtobusu. Pelo se je, plesalo, delile so se sladkarije, pripovedovale so se šale, spomini iz preteklih časov, spodrsrljaji s preteklih nastopov pa tudi tombola.

Septembra 2014 je dirigentsko mesto prevzela Vanja Topić Vještica. Iz tistega obdobja se spominjam nastopov na prireditvi Dobrodošli doma na Ptuj, nastopa v Novem Sadu na Porti, Šentvidu pri Stični in tako naprej. Dobra vzdušja, pesmi in zabave ni manjkalo, povezanost med nami pa je le še naraščala. Tako sem v samo nekaj mesecih dobil zborovsko »mamo«, nato »teto«, zatem še »babico« in na koncu celo »družino«.

Iz te bližine smo prišli do tega, da sem 8 mesecev kot novopečen in diplomiran dirigent nadomeščal dirigentko Vanjo Topić Vještica, ki mi je popolnoma zaupala. Ta situacija je pevce Mešanega zbora Davorin Jenko in mene še močneje povezala, vendar na povsem drugi ravni, dirigent-zbor.

V teh osmih mesecih smo imeli nekaj nastopov, ki se jih bomo vedno spominjali in so zapisani v zgodovino tega zbora. Izpostavil jih bom le nekaj. Prvi, ki se ga spomnim, je bil v Sarajevu na dogodku Europe Now z zbori iz Sarajeva in Tuzle, pa tudi iz Slovenije. Po tem nastopu smo delali in se pripravljali na nastop v Ljubljani v Ljubljanski filharmoniji, kjer smo skupaj z moškim slovenskim zborom iz Argentine zapeli himno Slovenije z Vseslovenskim simfoničnim orkestrom, ki so ga sestavljali mladi Slovenci z vsega sveta. Nastop je potekal na velikem odru Filharmonije v prisotnosti predsednika Boruta Pahorja. Nastopili smo tudi samostojno s tremi pesmimi. Takšen nastop daje krila mlademu človeku, dirigentu, ki se je šele pripravljaj na velika dela. Pomembnejši spomin je dejstvo, da se je ljubiteljski zbor profesionalno obnašal s profesionalnim ansamblom in se na prvi vaji brez večjih težav vključil v spremljavo dirigenta orkestra, brez predhodnih izkušenj in vaj. Spomin, na katerega sem ponosen!

Še vedno se spominjam nastopa na Reki leta 2016, ko smo šli na obisk k Društvu Slovencev Bazovica z Reke. Tega nastopa se spominjam ne le zaradi neverjetne gostoljubnosti gostiteljev ter sonca in morja, ampak tudi zaradi presenečenja, ki smo ga priredili gostiteljem. Namreč, ko je to društvo obiskalo Banjaluko, sem slišal pesem, himno Primorsko-Goranske županije, Zavičajju, tebi. Kot darilo in presenečenje ter v največji tišini smo pripravili to pesem. Na koncertu na Reki smo pesem Zavičajju, tebi izvedli tako, da smo presenetili vse prisotne v občinstvu, še posebej gostitelje, ki so se pridružili skupnemu petju. Pela je cela dvorana! Glasba je vedno združevala ljudi. Vedno!

Bilo je še veliko nastopov, a pomembneje je, da prijateljstva trajajo vse življenje. Spoznal sem slovensko kulturo in umetnost, tisti nežni slovenski duh na severu Balkana. Še danes, tudi po skoraj desetletju od prvega srečanja z zborom, lahko rečem, da smo bili in ostajamo predvsem dobri ljudje in prijatelji. Tisto družinsko okolje, ki je vladalo v zboru, lahko označimo za primarno in najpomembnejše. Zakaj? Najprej zato, ker smo tako bogati, kot so ljudje, ki jih poznamo, in kolikor večja je njihova raznolikost. Ali ni to lepota in bogastvo narodnih manjšin? In drugo! Zbor je glasbeno telo, zaradi katerega, čeprav smo skupina, delamo, dihamo, razmišljamo skozi glasbo kot celota. In če smo eno skozi glasbo, smo eno tudi, ko ne vadimo.

*Dušan Vere Urošević, dirigent
Prevod: Metoda Perger*

KAKO SAM POSTALA ČLANICA HORA

Na radiju sam čula da se traže novi članovi u horu Udruženja Slovenaca, ali nisam znala na kojoj su lokaciji probe. Željela sam da pjevam i bila sam baš sretna kad sam, sasvim slučajno idući u pekaru po hljeb, otkrila gdje se održavaju probe hora. Tada je horovođa bio Nenad Simić. Probe su bile srijedom i petkom u prostorijama Udruženja nacionalnih manjina RS u Obilićevu, gdje ja stanujem. Sve kockice su se posložile i u septembru 2005. godine sam postala član MePZ „Davorin Jenko“. Hor je tada već brojao oko 25 članova. Kasnije sam saznala da Nenad Simić nije bio prvi dirigent hora, da je to bio Gorazd Đevenica. Članovi su manjim dijelom bili porijeklom Slovenci, a ostalo su bili članovi koje je u hor dovela ljubav prema horskom pjevanju. Sastav su činili stariji članovi 50+, pretežno žene, sa vrlo malo muških članova. Atmosfera je bila ugodna, opuštena, mučili smo se sa slovenačkim tekstom, ali nismo odustajali i jedva smo čekali sljedeću probu. Stariji članovi su nam pomagali i uz njihovu pomoć smo uspjeli da savladamo i naučimo pjevati prve pjesme. Prva pjesma koju sam pjevala je bila „Ajdov cvet“ i kasnije „Luna sije“. Njih smo pjevali na nekim dešavanjima u Udruženju, otvaranju izložbi, Prešernovom danu i slično. Ja se i sad pokušavam sjetiti šta je mene dovelo u hor. Slovenačko porijeklo nije, nisam imala muzičko obrazovanje, nikad ranije nisam pjevala u horu... Čega se jedino sjećam bila je moja želja da pjevam, ali će se kasnije tokom godina ispostaviti da je to bila i sudbina. Na probama je bilo zanimljivo i lijepo, a kad su počela putovanja u Sloveniju, to je tek bilo predivno, jer ja obožavam putovanja. Redovna sam bila na probama i jedva sam čekala kad će naredna proba da učimo neku novu pjesmu. Tu sam stekla i nove prijatelje, a i vrlo važnu osobu koja će promijeniti moj život. Srela sam mog Ivana, basa, koji kad je došao u Udruženje, ne znajući gdje sjede basi „zalutao“ u soprane. I tako je počela naša saga isprepletana povjerenjem, odanošću, uzajamnom podrškom i velikom ljubavlju, koja traje već 20 godina. Još uvijek pjevamo u horu, aktivni smo u Udruženju, a odnedavno je Ivan postao predsjednik Udruženja Slovenaca Republike Srpske „Triglav“ Banja Luka. Tako da zajedno nastavljamo da pjevamo i radimo sa puno ljubavi i entuzijazma.

Ljiljana Memon

KAKO SEM POSTALA ČLANICA ZBORA

Na radiu sem slišala, da iščejo nove člane v zboru Društva Slovencev, vendar nisem vedela, kje so vaje. Želela sem peti in bila sem zelo vesela, ko sem čisto po naključju, ko sem šla v pekarno po kruh, odkrila, kje so vaje zbora. Takrat je bil zborovodja Nenad Simić. Vaje so bile ob sredah in petkih v prostorih Zveze narodnih manjšin RS v Obiličevem, kjer živim. Vse kocke so se postavile na svoje mesto in septembra 2005 sem postala članica MePZ Davorin Jenko. Takrat je zbor že štel približno 25 članov. Kasneje sem izvedela, da Nenad Simić ni bil prvi dirigent zbora, ampak Gorazd Đevenica. Manjši del članov je bil slovenskega porekla, ostali pa so bili člani, ki jih je v zbor pripeljala ljubezen do zborovskega petja. Zasedbo so sestavljali starejši člani 50+, večinoma ženske, z zelo malo moškimi člani. Vzdušje je bilo prijetno, sproščeno, mučili smo se s slovenskim besedilom, a se nismo vdali in komaj smo čakali na naslednjo vajo. Starejši člani so nam pomagali in z njihovo pomočjo smo uspeli obvladati in se naučiti peti prve pesmi. Prva pesem, ki sem jo zapela, je bila Ajdov cvet, kasneje pa Luna sije. Peli smo jih na nekaterih dogodkih v društvu, odprtih razstav, ob Prešernovem dnevu in podobno. Še vedno se poskušam spomniti, kaj me je pripeljalo v zbor. Nisem bila slovenskega rodu, nisem imela glasbene izobrazbe, nikoli prej nisem pela v zboru ... Edino, česar se spomnim, je bila moja želja po petju, a kasneje, čez leta, se bo izkazalo, da je bila to tudi usoda. Vaje so bile zanimive in lepe, ko pa so se začela potovanja v Slovenijo, je bilo še bolj čudovito, saj rada potujem. Redno sem se udeleževala vaj in komaj sem čakala naslednjo vajo, ko smo se naučili novo pesem. Tam sem si pridobila nova prijateljstva in zelo pomembno osebo, ki mi je spremenila življenje. Spoznala sem svojega Ivana, basista, ki je, ko je prišel v društvo, ne da bi vedel, kje sedijo basi, sedel k sopranistkam. In tako se je začela najina zgodba, prepletena z zaupanjem, zvestobo, medsebojno pomočjo in veliko ljubezni, ki traja že 20 let. Še vedno pojeva v zboru, aktivna sva v društvu, pred kratkim pa je Ivan postal predsednik Društva Slovencev Republike Srbske Triglav Banjaluka. Tako še naprej pojeva in delava z veliko ljubeznijo in navdušenjem.

*Ljiljana Memon
Prevod: Metoda Perger*

10/2

Melani štor

LUNA SIJE
France Prešeren

Napis: JUD FLEISMAN
Izjava: MATEJ URBAD

Letilo
pp

1. lu - na si je, bla - go bi le tru - dov, po zne u - re te;
2. si si kri - va, lu - be, ži - va, de - la, - sa nev - sm - lje - na;
3. o bna - mi - si, tvo - je po - si - li, ne - dan - en - je pred a - čmi;

1. pred ne - zna - ne sr - če ra - ne me - ni spo - si ne pu - šle,
2. ti me ra - nos, ti mi bra - nos, da ne moreš spo - št - no -
3. zdi - hu - je - če sr - če vro - če ve - dro kle - ti bre - re - pa - št -

2. čezdan - podzem - ni

1. pred ne - zna - ne or - sine ra - ne me - ni spo - št - no - pu - šle,
2. ti me ra - nos, ti mi bra - nos, da ne moreš spo - št - no -
3. zdi - hu - je - če sr - če vro - če vedno kle - ti bre - re - pa - št -

